Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 21.[*] Warszawa, dnia 31 grudnia 1931 r. **Rok XIV.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu“, zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

*) Ostatni w r. 1931.

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 7 grudnia Nr. 105 Rok 1931

Poz. 808. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. zmieniająca ustawę o ochronie lokatorów.

Art. 1. Ustawa z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) ulega następującym zmianom:

1) Początkowe zdanie ust. 1 art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Przepisom niniejszej ustawy nie podlegają:".

2) W art. 2 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) budynki, będące w dniu 1 kwietnia 1924 r. własnością Państwa lub związku samorządowego, o ile są przeznaczone na cele wojskowe, a w których zamieszkiwanie osób cywilnych jest niedopuszczalne ze względu na interes Państwa, a także budynki, będące w dniu 1 kwietnia 1924 r. własnością Państwa, o ile są przeznaczone na cele biurowe mieszczących się w nich urzędów państwowych lub urzędów i agencyj pocztowych przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

W odniesieniu do pomieszczeń w tych budynkach obowiązuje termin wypowiedzenia trzymiesięczny, sześciomiesięczny lub roczny, a to w zależności od tego, czy komorne za dane pomieszczenie pobiera się miesięcznie, kwartalnie lub rocznie".

3) W art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2) W wypadkach, przewidzianych pod lit. a), c), e) oraz i) ust. 1, wynajmujący żądać może usunięcia lokatora jedynie w końcu kwartału kalendarzowego, za poprzedniem co najmniej trzymiesięcznem wypowiedzeniem".

4) W tytule rozdziału V po słowach: „dla bezrobotnych" dodaje się słowa: „i w porze zimowej".

5) Ostatnie zdanie ust. 1 art. 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Eksmisja z takich mieszkań nie będzie wykonywana:

a) w okresie od 1 listopada do 31 marca, jeżeli ją orzeczono z przyczyny, przewidzianej w art. 11 ust. 2 lit. a),

b) na mocy decyzji sądu, jeżeli bezrobotny otrzymał pracę i opłaca prócz bieżącego komornego zaległe komorne w ratach, wynoszących 25% bieżącego komornego miesięcznego" .

6) W art. 24 dodaje się w końcu nowy ustęp treści następującej:

„Pozwany traci również prawo do korzystania z moratorjum mieszkaniowego, przewidzianego w art. 23, jeżeli w tej samej miejscowości posiada inne mieszkanie lub mu je dostarczono".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 809. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o zasilaniu funduszów izb rzemieślniczych.

Poz. 810. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o opłatach sądowych w sprawach rejestrowego zastawu rolniczego.

Poz. 811. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o nadzwyczajnym przewozie oficerów i szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia oraz sprzętu wojskowego w czasie pokoju.

Art. 1. (1) W razie powołania oficerów i szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia na dodatkowe ćwiczenia wojskowe lub do służby wojskowej (ust. 2 art. 77, ust. 2 art. 81 i ust. 2 art. 84 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 46, poz. 458) obowiązane są przedsiębiorstwa transportowe i komunikacyjne, utrzymujące stałą lub sezonową komunikację pomiędzy poszczególnemi miejscowościami, na żądanie władz do kredytowanego przewozu osób, wyżej wymienionych, na przestrzeni odnośnej linji komunikacyjnej.

(2) O ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga. może Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wojskowych zarządzić również kredytowany przewóz sprzętu wojskowego przez przedsiębiorstwa w ust. 1 wymienione.

(3) Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali w drodze rozporządzenia tryb postępowania i właściwość władz przy wystosowywaniu żądań przewozu osób i sprzętu (ust. 1 i 2) oraz określi sposób rozrachunku i wypłaty należności za dokonane przewozy.

Art. 2. Ustawa niniejsza nie narusza postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 687), postanowień o świadczeniach ludności, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 307), ani też postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 812. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. w sprawie zwolnienia od cła przywozowego i opłat manipulacyjnych sprzętu, służącego dla potrzeb armji, sprowadzanego przez władze wojskowe, oraz materjałów i przedmiotów, przeznaczonych do zwiększenia siły obronnej Państwa.

Poz. 813. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o publicznem posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych [1]).

Art. 1. Publiczne posługiwanie się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, jest uzależnione od zezwolenia władzy.

Art. 2. Zezwolenie na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych o charakterze przemysłowo-handlowym i rolniczo-przemysłowo handlowym, wydaje Minister Przemysłu i Handlu po uprzedniem wysłuchaniu opinji terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej w myśl art. 4.

Art. 3. Zezwolenia, przewidzianego w art. 2, nie wymagają:

a) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych, obowiązujących w Państwie Polskiem,

b) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez instytucje i przedsiębiorstwa państwowe,

c) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach specjalnych sztuk pięknych, jak również mających charakter wyłącznie artystyczny lub naukowy,

d) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez firmy zagraniczne, o ile w Polsce nie posiadają one siedziby głównej, filji lub reprezentacji, a posługiwanie się przez te firmy odznaczeniami polega wyłącznie na reprodukowaniu odznaczeń na blankietach listowych, etykietach, opakowaniach i ogłoszeniach w pismach.

Art. 7. (1) Wykazy wystaw, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych, obowiązujących w Państwie Polskiem, będą ogłaszane przez Ministra Przemysłu i Handlu w „Monitorze Polskim".

(2) Na podstawie powyższych wykazów izby przemysłowo-handlowe, terytorjalnie właściwe dla siedziby posiadacza odznaczenia, są uprawnione do wydawania zaświadczeń, stwierdzających zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, wymienionemi w art. 3 pkt. a) niniejszej ustawy.

Art. 8. (1) Kto posługuje się publicznie wbrew postanowieniom ustawy niniejszej odznaczeniami. uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, ulegnie karze grzywny do 3.000 złotych. Ponadto ulegną konfiskacie odznaczenia, ich reprodukcje, a także objekty, na których zostały umieszczone wspomniane odznaczenia, względnie ich wizerunki (blankiety, znaki, pieczęcie, etykiety, szyldy, katalogi, ulotki i t. d.).

---

[1]) W wyjątkach.

(2) Do orzekania są powołane władze administracji ogólnej.

(3) Władza orzekająca oznaczy, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę aresztu zastępczego według swego uznania, jednak nie ponad 6 tygodni.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 10, Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia i nie odnosi się do publicznego posługiwania się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych przed jej wejściem w życie.

Poz. 814. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1931 r. o częściowej zmianie i uzupełnieniu ordynacji telegraficznej.

Poz. 815. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 17 listopada 1931 r. o uldze celnej na marmury białe, kararyjskie.

Poz. 816. Oświadczenie Rządowe z dnia 29 października 1931 r. w sprawie wypowiedzenia przez Polskę międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 11 października 1909 r.

Poz. 817. Oświadczenie rządowe z dnia 29 października 1931 r. w sprawie złożenia przez Republikę Kuby dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji dotyczącej opjum, podpisanej wraz z protokółem w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 818. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 listopada 1931 r. w sprawie złożenia przez Rząd Republiki Chili dokumentu ratyfikacyjnego protokółu dotyczącego poprawek do art. 4, 6, 12, 13 i 15 Paktu Ligi Narodów, podpisanego w Genewie dnia 5 października 1921 r.

z 12 grudnia Nr. 106 Rok 1931

Poz. 819. Konwencja o uproszczeniu formalności celnych, podpisana w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

Poz. 820. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 września 1931 r. w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej wraz z protokółem w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

Poz. 821. Konwencje dotyczące umowy najmu i repatrjacji marynarzy, przyjęte jako projekty konwencyj na dziewiątej sesji Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów w Genewie dnia 23 i 24 czerwca 1926 r. a podpisanej w Genewie dnia 26 lipca 1926 r.

Poz. 822. Oświadczenie Rządowe z dnia 5 listopada 1931 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o umowie najmu oraz o repatrjacji marynarzy, przyjętych jako projekty konwencyj na IX sesji Ogólnej Konferencji Miedzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów w Genewie dnia 24 względnie 23 czerwca 1926 r., a podpisanych w Genewie dnia 26 lipca 1926 r.

z 15 grudnia Nr. 107 Rok 1931.

Poz. 823. Ustawa z dn. 5 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dn. 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Poz. 824. Ustawa z dn. 7 listopada 1931 r. o sprzedaży i zamianie niektórych gruntów państwowych.

Poz. 825. Ustawa z dn. 7 listopada 1931 r. o sprzedaży i zamianie niektórych gruntów państwowych.

Poz. 826. Ustawa z dn. 7 listopada 1931 r. o sprzedaży i zamianie niektórych gruntów państwowych.

Poz. 827. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o sprzedaży niektórych gruntów państwowych.

Poz. 828. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. o zamianie gruntów państwowych w Krakowie na grunty gminne oraz grunty i nieruchomości Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Poz. 829. Ustawa z dn. 7 listopada 1931 r. o zamianie gruntu państwowego w Prądniku Czerwonym na grunt prywatny w Rakowicach.

Poz. 830. Ustawa z dn. 7 listopada 1931 r. o sprzedaży gruntu państwowego w Sopotach.

Poz. 831. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepis § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593) uzupełnia się przez dodanie jako ustępu drugiego postanowienia o następującem brzmieniu:

„W wypadkach wyjątkowych, gdy wymóg używania pieczęci metalowych może stanowić utrudnienie w działalności władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych, — właściwy minister może zezwolić na wyrób i czasowe używanie pieczęci urzędowych z innego materjału".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli we właściwych każdemu z nich zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz 832. Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu, i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowych i Robót Publicznych z dnia 25 września 1931 r. o rozciągnięciu na obszar województwa śląskiego rozporządzenia z dnia 13 września 1930 roku w sprawie przepisów higjeny i bezpieczeństwa, obowiązujących przy przygotowywaniu gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty, związki te zawierające oraz przy wykonywaniu robót malarskich, przy których używane są te farby i pasty.

Poz. 833. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach śląskiem, lwowskiem, kieleckiem i łódzkiem.

Poz. 834. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1931 r. w sprawie z miany § 65 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych.

Poz. 835. Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 grudnia 1931 roku o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych istytucji kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Poz. 836. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 listopada 1931 r. o sprostowaniu błędów w tekstach oświadczeń rządowych: z dnia 1 maja 1931 r. w sprawie złożenia przez Polskę dokumentów ratyfikacyjnych I) umów podpisanych w Hadze dnia 20 stycznia 1930 r., II) układów, podpisanych w Paryżu dnia 28 kwietnia 1930 r., w sprawie zobowiązań Węgier, wynikających z Traktatu w Trianon, oraz z dnia 15 lipca 1931 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia polsko-niemieckiego, podpisanego w Warszawie dnia 31 października 1929 r., wraz z protokółem końcowym ad art. II porozumienia.

z 18 grudnia Nr. 108 Rok 1931

Poz. 837. Protokóły: dotyczący zmiany w art. 5 konwencji urządzającej żeglugę powietrzną z dn. 13 października 1919 r. podpisany w Londynie dn. 27 października 1922 r.; dotyczący zmiany art. 34 powyższej konwencji, podpisany w Londynie dn. 30 czerwca 1923 r.; dotyczący zmian w artykułach 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 i w klauzulach końcowych powyższej konwencji, podpisany w Paryżu dn. 15 czerwca 1929 r.; dotyczący zmian w artykułach 34 i 40 powyższej konwencji, podpisany w Paryżu dnia 11 grudnia 1929 r.

Poz. 838. Oświadczenie rządowe z dnia 31 października 1931 r. w sprawie złożenia przez Polskę dokumentów ratyfikacyjnych protokółów konwencji urządzającej żeglugę powietrzną z dnia 13 października 1919 r.

Poz. 839. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1931 r. w sprawie opłat za pracę katastralne na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Poz 840. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1931 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Poz. 841. Rozporządzenie Ministów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 grudnia 1931 r. o zmianie w rozporządzeniu z dnia 21 października 1931 r. w sprawie ceł wywozowych.

Poz. 842. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1931 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uprawnienia robotników sezonowych do korzystania ze świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonu martwego 1931/32 r.

Poz. 843. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 2 grudnia 1931 r. o sprostowaniu błędu w tekście załącznika I do konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi, podpisanej w Bernie dnia 23 października 1924 r.

---

z 22 grudnia Nr. 109 Rok 1931

Poz. 844. Ustawa z dnia 7 listopada 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny.

Poz. 845. Konwencja konsularna między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców, podpisana w Belgradzie dnia 6 marca 1927 r.

Poz. 846. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 grudnia 1931 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji konsularnej między Polską a Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców, podpisanej w Belgradzie dnia 6 marca 1927 roku.

Poz. 847. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. o stroju urzędowym prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Na podstawie § 28 regulaminu Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 537) zarządza się co następuje:

§ 1. W zakresie stroju urzędowego prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1925 r. o ustroju urzędowym prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału administracyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 538).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1928 r. w sprawie wydania regulaminu Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Poz. 848. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 849. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 850. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1931 r. o zmianie granic gminy wiejskiej Zaorle w powiecie rawickim, województwie poznańskiem.

Poz. 851. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 października 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Robót Publicznych o Radzie ubezpieczeń społecznych.

Poz. 852. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 28 listopada 1931 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 15 stycznia 1931 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Poz 853. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie taryfy telefonicznej obowiązującej na sieciach eksploatowanych przez Polską Akcyjną Spółkę Telefoniczną.

z 24 grudnia Nr. 110 Rok 1931

Poz. 854. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 listopada 1931 r. o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z roku 1924.

Poz. 855. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Poz. 856. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r. w sprawie zapasów wyrobów tytoniowych, które mogą posiadać osoby prywatne.

Poz. 857. Rozporządzenie Ministra Komunikacji wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 28 listopada 1931 r. w sprawie uposażenia nieetatowych, stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych.

Poz. 858. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1931 r. w sprawie ustalenia liczby i siedzib sędziów śledczych w okręgach sądów okręgowych w Lublinie, Płocku, Siedlcach i Warszawie.

Poz. 859. Oświadczenie Rządowe z dnia 31 października 1931 r. w sprawie ratyfikacji przez Portugalję i Kanadę konwencji międzynarodowej, dotyczącej opjum i protokółu, podpisanych w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 860. Oświadczenie Rządowe z dnia 31 października 1931 r. w sprawie ratyfikacji przez Węgry konwencji międzynarodowej dotyczącej opjum, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 861. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 listopada 1931 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej konwencji między Polską a Niemcami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisanej w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 r.

Poz. 862. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 grudnia 1931 r. w sprawie przystąpienia Węgier i Islandji do porozumienia w celu rewizji porozumienia o ujednostajnienie przepisów leków silnie działających, podpisanego w Brukseli dnia 20 sierpnia 1929 r.

Poz. 863 Oświadczenie Rządowe z dnia 9 grudnia 1931 r. w sprawie złożenia przez Kanadę, Nową Zelandję i Indje dokumentów ratyfikacyjnych układu, podpisanego dnia 20 stycznia 1930 r. w Hadze o ostatecznem uregulowaniu przez Czechosłowację długu wobec innych mocarstw, którym należą się odszkodowania na podstawie traktatów: Wersalskiego, St. Germain, Trianon i Neuilly długu tak jak jest on ustalony w układzie z dnia 10 września 1919 r.

Poz. 864. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1931 r. w sprawie złożenia przez Japonję dokumentów ratyfikacyjnych: 1) układu o ostatecznem uregulowaniu w stosunku do Niemiec kwestyj finansowych, wypływających z wojny, podpisanego wraz z załącznikami I, II, III, IV, V, V bis, VI, VI-bis, VII, VIII, IX, X, XI i XII w Hadze dnia 20 stycznia 1930 r. 2) porozumienia w sprawie podziału wypłat niemieckich jako ostatecznego załatwienia wszystkich spraw, dotyczących podziału wypłat, przekazów, cesyj oraz dostaw, już uskutecznionych przez Niemcy w wykonaniu Traktatu Wersalskiego, konwencji o zawieszeniu broni i konwencyj dodatkowych, podpisanego w Hadze dnia 20 stycznia 1930 r.

z 29 grudnia Nr. 111 Rok 1931

Poz. 865. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Poz. 866. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie ustalenia ceny monopolowej za spirytus który będzie odpędzony i dostarczony Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w ciągu kampanji gorzelniczej 1931/32 r.

Poz. 867. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1929 r. o zniesieniu powiatu kosowskiego w województwie poleskiem i utworzeniu z jego terytorjum powiatu iwacewickiego z siedzibą władz powiatowych w Iwacewiczach w temże województwie.

Poz. 868. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1931 r. w sprawie opłaty stemplowej od obrotu papierów wartościowych.

Poz. 869. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 22 grudnia 1931 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 870. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 22 grudnia 1931 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

Poz. 871. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 23 grudnia 1931 r. o ulgach celnych.

Poz. 872. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 grudnia 1931 roku o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 29 marca 1929 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Poz. 873. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1931 r. w sprawie przystąpienia Iraku do konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 roku.

Poz. 874. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1931 r. w sprawie przystąpienia Osad Cieśninowych, Skonfederowanych Państw Malajskich oraz nieskonfederowanych Państw Malajskich Johore, Kedah, Kelantan i Perlis do konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r.

Poz. 875. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1931 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowego porozumienia, dotyczącego wywozu kości, podpisanego wraz z odnośnym protokółem porozumienia w Genewie, dnia 11 lipca 1928 r.

Poz. 876. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 grudnia 1931 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowego porozumienia, dotyczącego wywozu skór, podpisanego wraz z odnośnym protokółem porozumienia w Genewie, dnia 11 lipca 1928 r.

z 31 grudnia Nr. 112 Rok 1931

Poz. 877. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów o państwowym podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich *).

Poz. 878. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Art. 1. (1) Od budynków, podlegających państwowemu podatkowi od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523 wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami) ustanawia się kryzysowy dodatek do tegoż podatku.

(2) Kryzysowy dodatek wynosi 3% podstawy wymiaru podatku.

(3) Od kryzysowego dodatku wolne są budynki mieszkalne, których roczny czynsz nie przekracza 1.000 złotych.

---

*) Przedruk nastąpi po ogłoszeniu jednolitego tekstu.

Art. 2. Obliczenie i pobór kryzysowego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości uskuteczniają jednocześnie z wymiarem i poborem właściwego państwowego podatku od nieruchomości organa, powołane do wymiaru i poboru tegoż podatku.

Art. 3. Do kryzysowego dodatku nie mogą być pobierane żadne dodatki na rzecz Państwa i związków komunalnych.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do odraczania, rozkładania na raty, jako też do częściowego lub całkowitego umarzania zaległości w kryzysowym dodatku do państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, gdyby uiszczenie tego dodatku mogło zagrozić egzystencji gospodarczej płatnika lub gdyby ściągnięcie komornego od lokatora było niemożliwe.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego i traci moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Poz. 879. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpn 1926 r. o podatku od lokali*)

Poz. 880. Ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energji elektrycznej.

Art. 1. (1) Państwowemu podatkowi od energji elektrycznej podlega energja elektryczna, pobierana odpłatnie na niskiem napięciu przez poszczególnych odbiorców dla celów oświetleniowych oraz dla innych celów, o ile jest mierzona wspólnie z energją dla światła. Podatek wynosi 10% wartości zużytej energji.

(2) Nie podlega jednak podatkowi energja elektryczna, pobierana przez odbiorców dla celów oświetleniowych, mierzona wspólnie z energją elektryczną, pobieraną dla innych celów, o ile na cele oświetleniowe zużywana jest tylko nieznaczna część pobieranej energji. Bliższe w tym względzie przepisy wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

(3) W gminach miejskich, liczących ponad 25.000 mieszkańców, do określonego w niniejszym artykule państwowego podatku od energji elektrycznej i łącznie z tym podatkiem może być pobrany w razie uchwalenia przez stanowiące organa samorządowe dodatek komunalny w wysokości, nie przekraczającej 25% podatku państwowego; dodatek przypada tej gminie, w której znajduje sie miejsce zużycia energji.

(4) Przepis art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) uchyla się.

Art. 2. (1) Od podatku zwolnione jest zużycie energji elektrycznej dla celów własnych:

a) przez władze, urzędy, instytucje i zakłady państwowe, przedsiębiorstwa państwowe niewydzielone oraz Fundusz Kwaterunku Wojskowego,

b) przez władze, urzędy, instytucje i zakłady samorządu terytorjalnego z wyjątkiem przedsiębiorstw samorządowych o charakterze przemysłowym i handlowym,

c) przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" oraz przez przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon",

d) przez przedsiębiorstwa, którym udzielone zostały ulgi na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 329).

(2) Od podatku zwolnione jest również zużycie energji elektrycznej na cele oświetlenia ulic i placów publicznych.

Art. 3. (1) Do opłacania podatku obowiązany jest odbiorca.

(2) Za podstawę do obliczanio wartości energji elektrycznej celem wymiaru podatku służy należność, policzona przez zakład elektryczny za tę energję.

Art. 4. (1) Sprzedawca energji elektrycznej jest obowiązany do obliczania i poboru kwot podatku wraz z dodatkiem komunalnym, przypadającego od odbiorcy, przy regulowaniu przez odbiorcę należności za energję elektryczną.

(2) W razie zaniechania tego obowiązku przez sprzedawcę, służy władzy skarbowej prawo ściągnięcia od sprzedawcy niepobranych przezeń kwot podatku wraz z dodatkiem przy obliczeniu w myśl obowiązujących przepisów kar za zwłokę i kosztów przymusowego ściągnięcia; w tym wypadku służy sprzedawcy prawo poszukiwania od odbiorcy sum zapłaconych za odbiorcę.

(3) Na pokrycie kosztów poboru podatku sprzedawca uprawniony jest do potrącania na swoją korzyść 2% pobranej kwoty podatku wraz z dodatkiem komunalnym.

(4) Przepisy o sposobie obliczania i poboru podatku, środkach prawnych, służących stronie przeciwko obliczeniu lub poborowi podatku, o sprostowaniu obliczenia i dodatkowym wymiarze podatku przez urząd skarbowy, wreszcie o terminie i trybie wpłacania sum, pobranych przez sprzedawcę tytułem podatku: do kasy skarbowej, względnie sum, dodatkowo wymierzonych wydaje Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.

---

*) Przedruk nastąpi po ogłoszeniu jednolitego tekstu.

(5) Do przekazywania przez kasy skarbowe związkom komunalnym pobranych na ich rzecz dodatków ma zastosowanie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Art. 5. (1) Sprzedawca energji elektrycznej może poszukiwać podatku od uchylających się od jego płacenia odbiorców w tym samym trybie i z temi samemi skutkami, jak przypadających mu za sprzedaną energję elektryczną należności.

(2) Sprzedawca może również stosować te same rygory, jakie służą mu na podstawie zawartych umów lub z mocy prawa odnośnie do niepłacących należności za energję elektryczną odbiorców; w szczególności służy sprzedawcy prawo przerwania dostawy energji elektrycznej.

(3) W wypadku uiszczenia przez odbiorcę części należności za pobraną przezeń energję elektryczną uważa się, iż 10% wypłaconej sumy uiścił odbiorca jako podatek. Stosuje się to również do ugód, zawartych przez dostawcę z odbiorcą sądownie lub pozasądownie.

Art. 6. Podatek wraz z dodatkiem komunalnym, nie wpłacony do kasy skarbowej, w terminie, określonym na podstawie art. 4, będzie ściągany w drodze przymusowej przy pobraniu kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych stosownie do ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

Art. 7. Właściciele, względnie posiadacze, zakładów elektrycznych obowiązani są na żądanie władz skarbowych udzielać wszelkich informacyj, potrzebnych do prawidłowego obliczania podatku. Dla sprawdzenia, czy sprzedawca energji elektrycznej spełnia należycie obowiązki, wynikające z art. 4, władzom skarbowym służy prawo przejrzenia u niego i sporządzenia wyciągów z wszelkich dokumentów, odnoszących się do obliczenia podatku, względnie zbadania, czy pobrany przez sprzedawcę podatek został wpłacony do kasy skarbowej.

Art. 8. (1) Winny naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 i art. 7 ulega grzywnie w wysokości od 5 do 250 zł.

(2) Sprzedawca energji elektrycznej, który świadomie w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub osób trzecich nie pobiera podatku łącznie ze swoją należnością, lub pobiera go w niedostatecznej wysokości, albo który złoży nieprawdziwe wyjaśnienia, mogące się przyczynić do uszczuplenia podatku, ulega—niezależnie od obowiązku zapłaty należności podatkowej karze pieniężnej w wysokości od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku.

(3) Właściwemi do orzekania grzywien i kar są urzędy skarbowe.

(4) Od orzeczeń karnych urzędów skarbowych służy odwołanie do izby skarbowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

(5) Odwołanie od orzeczeń karnych I instancji do sądu podlega przepisom kodeksu postępowania karnego (art. 618 i in.).

Art. 9. (1) Od państwowego podatku od energji elektrycznej zwolnieni sa odbiorcy na terenie województw: wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, wileńskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz z województwa pomorskiego powiatów; morskiego, kartuskiego, kościerskiego, tczewskiego, gniewskiego, chojnickiego i miasta Gdyni na przeciąg lat 10 od dnia wejście w życie niniejszej ustawy.

(2) Rada Ministrów może na wniosek Ministra Skarbu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych, okres ten przedłużyć.

Art. 10. Do państwowego podatku od energji elektrycznej nie pobiera się 10% dodatku, opłacanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwe śląskiego, traci zaś moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Poz. 881. Ustawa z dn. 19 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

Poz. 882. Ustawa z dn. 19 grudnia 1931 r. o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Poz. 883. Ustawa z dn. 19 grudnia 1931 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Poz. 884. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1931 r. o tymczasowych organach instytucji ubezpieczeń społecznych.

Poz. 885. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 grudnia 1931 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

z 31 grudnia Nr. 113 Rok. 1931.

Poz. 886. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 16 października 1931 roku o opodatkowaniu piwa.

Poz. 887. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zmiany numeracji niektórych urzędów skarbowych.

Poz. 888. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1931 r. w sprawie zwrotnych naczyń po wyrobach monopolu spirytusowego.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 9 grudnia Nr. 283 Rok 1931

Poz. 375. Instrukcja Ministra Robót Publicznych z dnia 7 listopada 1931 r. wydana na podstawie §§ 27, 32 i 19 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 3 października 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczt i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716) w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów, oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu.

z 10 grudnia Nr. 284 Rok 1931

Poz. 376. Okólnik Ministerstwa Skarbu N. D. IV/1406/3/31 z dnia 28 listopada 1931 r. w sprawie towarów, dopuszczonych do tranzytowego przewozu przez polski obszar celny, bez osobnych pozwoleń, z Niemiec do Z. S. R. R

z 11 grudnia Nr. 285 Rok 1931

Poz. 377. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1931 r. w sprawie utworzenia punktu przejściowego w Górnej-Lesznej.

Poz. 378. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 listopada 1931r. w sprawie zmiany nazwy gminy Tarnowo w powiecie lidzkim, województwie nowogródzkiem.

z 12 grudnia Nr. 286 Rok 1931

Poz. 379. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1931 r. w sprawie programów dla szkół policyjnych, wydane co do grupy IV programu w Szkole dla oficerów i co do grupy II programu w Normalnej dla szeregowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

z 14 grudnia Nr. 287 Rok 1931

Poz. 380. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 381. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z mieczami, Krzyża Niepodległości oraz Medalu Niepodległości.

z 15 grudnia Nr. 288 Rok 1931

z 16 grudnia Nr. 289 Rok 1931

Poz. 382. Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1931 r. w sprawie umorzenia obligacyj I Serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej.

Poz. 383. Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1931 r. w sprawie umorzenia obligacyj I Serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej.

z 17 grudnia Nr. 290 Rok 1931

Poz. 384. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1931 r., w sprawie utworzenia w Siankach punktu przejściowego.

z 18 grudnia Nr. 291 Rok 1931

Poz. 385. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1931 r. w sprawie utworzenia wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Otwocku w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Poz. 386. Obwieszczenie Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dnia 30.XI. 1931 r. w sprawie ustalenia przybliżonego zapotrzebowania krajowego na spirytus w okresie kampanji gorzelniczej 1932/33 r.

z 19 grudnia Nr. 292 Rok 1931

z 21 grudnia Nr. 293 Rok 1931

Poz. 387. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 grudnia 1931 r. Nr. 2497/31.

Poz. 388. Obwieszczenie Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

z 22 grudnia Nr. 294 Rok 1931

Poz. 389. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 30 listopada 1931 r. o ustanowieniu punktu kontroli transportów pierza i puchu, wychodzących zagranicę.

z 23 grudnia Nr. 295 Rok 1931

Poz. 390. Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni.

z 24 grudnia Nr. 296 Rok 1931

Poz. 391. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z Mieczami, Krzyża Niepodległości oraz Medalu Niepodległości.

Poz. 392. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o zatwierdzeniu zmiany statutu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Mościcach".

Poz. 393. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o zatwierdzeniu zmiany statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie".

Poz. 394. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1931 r. o kolejności obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju przez właścicieli statków powietrznych prywatnych.

z 28 grudnia Nr. 297 Rok 1931

z 29 grudnia Nr. 298 Rok 1931

z 30 grudnia Nr. 299 Rok 1931

Poz. 395. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1931 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zaświadczeń eksportowych, uprawniających do otrzymania zwrotu cła przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

z 31 grudnia Nr. 300 Rok 1931

Poz. 396. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1931 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 397. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 grudnia 1931 r.

III.

Przedruki z innych wydawnictw urzędowych.

Wykładnia Ministerstwa Skarbu do ustawy o opłatach stemplowych.

(Art. 140 i 152 u. o. s.; §§ 169 i 170 r. w. s.). Okoliczność, że w przypadku poszczególnym władza, do której wniesiono podanie, zamierza zastosować art. 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), t. j. pozostawić podanie bez załatwienia — z powodu braku podstawy prawnej lub faktycznej do załatwienia merytorycznego—okoliczność ta nie zwalnia od obowiązku uiszczenia opłaty stemplowej.

Jeżeli więc podanie, o jakiem mowa, wniesiono bez uiszczenia opłaty stemplowej, a władza zamierza zawiadomić petenta o zastosowaniu powołanego art. 71, to ma uprzednio w myśl ustępu pierwszego art. 152 u. o. s. wezwać petenta do uiszczenia opłaty stemplowej (L. D. V. 355/6/31).

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

338.

Okólnik Nr. 205

z dnia 14 grudnia 1931 r.

(OL. 3794/20) o przepisach kancelaryjnych dla starostw.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dn. 24.VIII 1931 r. o przepisach kancelaryjnych w administracji publicznej (M. P. Nr. 196, poz. 273) a w szczególności ustępu drugiego § 1 załącznika, zawierającego przepisy kancelaryjne dla administracji rządowej — przesyłam w załączeniu opracowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych „Przepisy kancelaryjne dla starostw".

Zgodnie z okólnikiem Nr. 59 Pana Prezesa Rady Ministrów z dn. 31.VIII.1931 r. (L. 12049/IV-Org.), ogłoszonym w Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 17, poz. 293 — proszę P. P. Wojewodów o niezwłoczne wydanie potrzebnych zarządzeń przygotowawczych tak, ażeby niniejsze przepisy kancelaryjne weszły w życie w starostwach z dn. *1 stycznia 1932 r.*

Wydane zaś przez P. P. Wojewodów zarządzenia wprowadcze należy przesłać Min. Spraw Wewnętrznych w 3 egzemplarzach w terminie do dn. 15.I 1932 r.

Zarazem zwracam uwagę, że w sprawach dotyczących bezpośrednio lub pośrednio spraw kancelaryjnych w starostwach obowiązują odtąd następujące przepisy:

1) odpowiednie przepisy rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) (np. art. 2 ust. 3, art. 16 ust. 3 i 4, art. 18, 19 i t. d.);

2) odpowiednie przepisy rozporządzenia z dn. 30.VI.1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw, oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) (np. § 6, 17, 18, 21, 25, 29, 32, 38 i t. d.);

3) przepisy kancelaryjne dla administracji rządowej, zawarte w załączniku do uchwały Rady Ministrów z dn. 24.VIII 1931 r. (M. P. Nr. 196, poz. 273);

4) okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 15 z dn. 28.VII 1931 r. w sprawie ochrony tajemnicy służbowej;

5) niniejszy okólnik Ministerstwa, zawierający „Przepisy kancelaryjne dla starostw".

Jak to już przy sposobności rozesłania przepisów kancelaryjnych dla urzędów wojewódzkich wspomniałem (okólnik Nr. 182 z dn. 22 X 1931 r.) Pan Prezes Rady Ministrów w cyt. poprzednio okólniku Nr. 59 z 31.VIII 1931 dał wyraz przekonaniu, że wprowadzenie nowych przepisów kancelaryjnych przyczyni się do zmniejszenia czynności manipulacyjnych i przez to umożliwi też wydatną redukcję personelu kancelaryjnego i zmniejszenie rzeczowych wydatków kancelaryjnych.

W związku z tem proszę P. P. Wojewodów o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby czynności kancelaryjne w starostwach zostały w ramach omawianych przepisów zorganizowane w sposób jak najprostszy i jak najbardziej oszczędny tak, aby spodziewane korzyści nowego systemu mogły być w zupełności osiągnięte.

Przepisy kancelaryjne dla starostw.

Zakres przepisów.

§ 1. Przepisy niniejsze określają techniczne postępowanie z aktami w starostwach. W ramach tych przepisów wojewoda wydaje przepisy szczegółowe.

Czynności kancelarji.

§ 2. Wspólna dla całego starostwa kancelarja spełnia następujące czynności

1. przyjmowanie i przydzielanie otrzymywanych z zewnątrz pism;
2. sporządzanie czystopisów załatwień bruljonowych;
3. wysyłanie załatwień nazewnątrz;
4. prowadzenie składnicy akt ostatecznie załatwionych, a niepotrzebnych do bieżącego urzędowania.

W wypadkach uzasadnionych szczególnemi względami, sporządzanie czystopisów może być dokonywane u poszczególnych referentów i pod bezpośrednim ich nadzorem.

Prowadzenie akt.

§ 3. Prowadzenie akt t. j. łączenie, oznaczanie, rejestracja i przechowywanie akt odbywa się u poszczególnych referentów, w bezpośrednim związku z powierzonemi im referatami (§ 6 — 9 rozporządzenia z 30 czerwca 1930 Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464).

Prowadzenie akt tajnych i poufnych

§ 4. Zasady prowadzenia spraw tajnych ustalone są w § 17 rozporządzenia z 30 czerwca 1930 Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464.

Sposób załatwiania spraw mobilizacyjnych regulują osobne przepisy.

Akta pufne prowadzi się z reguły razem z aktami jawnemi; jedynie przy wysyłaniu spraw poufnych, należy postępować w ten sam sposób, jak przy wysyłaniu spraw tajnych.

Wykaz akt.

§ 5. Do łączenia, oznaczania, rejestracji i przechowywania akt służy wykaz akt. Jest to planowe i stałe wyszczególnienie akt, powstających w toku działalności starostwa, ułożone sposobem przedmiotowym.

Wykaz akt wiąże się ze szczegółowym podziałem czynności starostwa (§ 6 rozporządzenia z 30 czerwca 1930 Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464).

Każdej pozycji wykazu akt odpowiada teczka, zawierająca akta danej kategorji o tym samym znaku akt (§ 6). Teczka może być podzielona na podteczki, względnie tomy.

Wykaz akt ustala wojewoda na podstawie wniosków poszczególnych starostów.

Wykaz akt powinien być ułożony ściśle, jasno i z wyraźnem określeniem granic pomiędzy poszczególnemi kategorjami i grupami spraw, tak, aby:

1. w praktyce łatwo można było ustalić, do jakiej grupy sprawa należy i do jakiej teczki akt się kwalifikuje;

2. aby przedmiotowe ujęcie poszczególnych kategoryj spraw zapewniało wykazowi akt cechę stałości na dłuższy okres czasu;

3. aby pomiędzy poszczególnemi grupami spraw było w wykazie akt dostatecznie dużo wolnych pozycyj na przyszłe uzupełnienie wykazu i na założenie nowych teczek;

4. aby w razie potrzeby można było pewne grupy akt wyłączyć lub przestawić bez konieczności przenumerowywania innych pozycyj wykazu akt.

Znak akt.

§ 6. Znak akt składa się z liter i cyfr arabskich. Litery służą do oznaczania referatów, cyfry arabskie zaś do oznaczania pozycyj wykazu akt, czyli do oznaczania teczek.

Znak akt z ewentualnem dodaniem innych bliższych cech rozpoznawczych, służy w zasadzie również jako numer sprawy, np. AP. 25/3, przyczem AP. oznacza referat i grupę spraw, 25—kategorję spraw—t. j. właściwą teczkę, 3—trzecią z kolei sprawę danej kategorji. Numer jest stałą cechą rozpoznawczą sprawy, symbolizującą jej treść.

Obieg akt.

§ 7. Do obiegu akt stosuje się następujące zasady:

1) szybkie załatwianie sprawy jest niemniej ważne, jak załatwienie jej w sposób właściwy pod względem rzeczowym;

2) akt przechodzi przez ten sam punkt zatrzymania w zasadzie tylko raz;

3) normalny obieg akt wskazuje załączony wykres obiegu akt (wzór Nr. 1) ustalający najmniejszą ilość punktów zatrzymania;

4) poszczególne etapy obiegu akt odbywają się w ustalonych porach dnia;

5) obieg akt, z wyjątkiem akt mobilizacyjnych, tajnych i poufnych, odbywa się bez pokwitowań;

6) sprawy terminowe i pilne krążą w okładkach koloru czerwonego i załatwiane są bezzwłocznie, względnie przed innemi sprawami;

7) po załatwieniu należy złożyć akt niezwłocznie do właściwej teczki; aktu szuka się zasadniczo w odpowiedniej teczce, nie w zapisku.

Odbiór i rozdział wpływów.

§ 8. Pisma otrzymane z zewnątrz t. zw. wpływy, koncentrują się w kancelarji, gdzie się je — z wyjątkami określonemi w § 9—otwiera, opatruje pieczątką wpływu z datownikiem i po ustaleniu ilości załączników przydzieia w/g podziału czynności poszczególnym referentom.

Otrzymane wpływy wkłada się do tek przeznaczonych dla poszczególnych referatów i przesyła właściwym referentom z reguły jednorazowo w ciągu dnia, sprawy terminowe zaś bezzwłocznie.

Postanowienia niniejszego §-u nie naruszają w niczem przepisów rozporządzenia z 30 czerwca 1930 (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464), regulujących zakres czynności i odpowiedzialności starosty, w szczególności przepisu pktu 2-go § 25 powyższego rozporządzenia. Bliższe uregulowanie sprawy przeglądania wpływów przez starostów z uwzględnieniem specjalnych warunków miejscowych, należy w myśl § 40 cyt. rozporządzenia do wojewodów.

Wojewodowie uregulują również zgodnie z art. 15 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) sprawę zgłaszania podań ustnie do protokółu, jako też sprawę przyjmowania podań od interesantów bezpośrednio przez właściwych referentów.

Sposób postępowania z podaniami, wniesionemi niewłaściwie i z podaniami mającemi braki formalne, jako też sprawę potwierdzania odbioru podań, regulują przepisy art. 2 ust. 3, art. 16 ust. 3 i 4 i art. 18 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem.

§ 9. Pieczątkę wpływu odciska się z reguły pod treścią pisma z lewej strony. Wówczas przy odręcznem załatwieniu sprawy pieczątka ta zastąpi nagłówek.

Na depeszach uwidacznia się również godzinę i minutę odbioru.

Za załącznik należy uważać każdy luźny odcinek papieru. Dokumenty i broszury liczy się jako pojedyncze załączniki. Brak załącznika należy odnotować na wpływie.

Jeżeli nazwisko lub adres nadawcy względnie data pisma nie jest w niem podana, wówczas dołącza się do pisma kopertę, w której je otrzymano. Koperty dołącza się również do wszystkich odwołań, skarg i t. p.

Przyjmując podanie w sprawie należnej do kompetencji urzędu, należy przestrzegać przepisów o opłatach stemplowych, zarówno co do wysokości opłat jak i do kasowania znaczków stemplowych.

W okresie przejściowym może być prowadzona w kancelarji kontrola wpływów (wzór Nr. 2).

Kancelarja *nie otwiera* następujących wpływów:

1) oznaczonycn jako tajne lub poufne, bez względu na adres, jako też wszystkich spraw oznaczonych jako mob.:

2) jawnych oznaczonych „do rąk własnych" lub adresowanych imiennie.

Pisma nie otwierane notuje się w kontroli wpływów z kopert.

Rejestracja akt.

§ 10. Tryb, zakres i formy rejestracji akt ustala wojewoda w granicach potrzeby, w miarę możności jednak w sposób jednolity dla wszystkich starostw na obszarze województwa. Obowiązują przytem następujące zasady:

1) zakres zapisów powinien być ograniczony do spraw, mających istotne znaczenie dla interesu urzędu i obywateli, lub powikłanych kompetencyjnie; zakres spraw nie podlegających wogóle rejestracji będzie ustalany na podstawie wniosków poszczególnych starostów; stopniowo należy rejestrację zastępować właściwym układem samych akt,

2) normalnych etapów obiegu akt w urzędzie z reguły nie rejestruje się, natomiast notuje się odchylenia od ustalonej drogi normalnej np. udzielenie sprawy innemu referentowi do opinji i t. p.;

3) sprawa, o ile wogóle wymaga rejestracji, powinna być zarejestrowana tylko raz w pewnym określonym zapisku i pod jedną pozycją porządkową;

4) do rejestracji spraw typowych służą rejestry specjalne w formie kartotekowej lub książkowej, prowadzone z reguły przez referentów na podstawie obowiązujących przepisów materjalnych; rejestry te prowadzi się z reguły sposobem alfabetycznym;

5) do rejestracji innych spraw służy spis spraw (wzór Nr. 3), który może być prowadzony bądź przedmiotowo do poszczególnych teczek, bądź też przy sprawach imiennych alfabetycznie.

Dziennik i skorowidze winny być skasowane i mogą służyć tylko przy rejestracji spraw tajnych.

Forma załatwienia.

§ 11. Załatwienie sprawy może być odręczne lub bruljonowe, a w obydwu wypadkach albo ostateczne, albo tymczasowe.

Załatwienie odręczne wychodzi nazewnątrz w formie, jaką nadał mu własnoręcznie urzędnik referujący, załatwienie zaś bruljonowe wymaga przepisania na czysto.

Wojewodowie wydadzą zarządzenia celem analogicznego zastosowania w starostwach postanowień § 50—67 i 70—86 Regulaminu Min. Spr. Wewn., dotyczących korespondencji, jako też opracowań referendarskich, o ile nie pozostają w sprzeczności z zasadami rozporządzenia z 30 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) i z przepisami niniejszej instrukcji kancelaryjnej.

Załatwienie bruljonowe powinno zawierać:

1) nagłówek — z lewej strony u góry, składający się z:

a) numeru sprawy;

b) krótkiego ujęcia przedmiotu sprawy, bez dodatku: „w sprawie" lub „przedmiot"; figurującego na akcie przedmiotu nie należy zmieniać bez specjalnego powodu;

c) przytoczenia numeru i daty odnośnego pisma obcego;

2) adres — nad treścią pisma;

3) treść;

4) termin, wyznaczony na odpowiedź — w ostatnim wierszu, podkreślony; termin ten winien być określany ścisłą datą, a nie czasokresem;

5) ilość załączników do pisma — tuż pod treścią, z lewej strony, podkreślona;

6) podpis referenta i datę załatwienia;

7) podpis przełożonego i datę zatwierdzenia projektu;

8) wskazówki dla kancelarji co do dalszego postępowania z aktem — u dołu z lewej strony, w obramowaniu.

Poszczególne pisma, składające się na załatwienie sprawy, oznacza referent w bruljonie liczbami porządkowemi u góry.

Sporządzanie czystopisów.

§ 12. Czystopisy należy sporządzać ściśle według bruljonów a ewentualne zmiany w treści można czynić tylko w porozumieniu z właściwymi referentami.

Jeżeli bruljon załatwienia jest trudny do odczytania, bądź to z powodu niewyraźnego charakteru pisma, bądź też z powodu licznych poprawek lub uzupełnień, wówczas należy sporządzić dla akt kopję czystopisu.

Sprawdzenie czystopisów z bruljonami należy do kancelarji. W sprawach ważnych referent powinien sobie zastrzec przedstawienie mu czystopisu do osobistego sprawdzenia.

Odbitek pisma sporządza się tyle, ile odbiorcom potrzeba, by nie musieli wykonywać odpisów własnemi siłami. Potrzebną ilość określa ogólne zarządzenie stałe lub dyspozycja referenta w konkretnym wypadku.

Czystopisy pism tajnych i poufnych wolno sporządzać tylko w ilości odpowiadającej ściśle rozdzielnikowi (adresowi).

Podpisywanie czystopisów.

§ 13. Zakres uprawnień do zatwierdzania i podpisywania korespondencji normują przepisy o organizacji i trybie urzędowania starostw.

Własnoręczne podpisywanie czystopisów powinno być ograniczone do niezbędnej potrzeby. Zamiast własnoręcznego podpisu urzędnika, który zatwierdził ostatecznie projekt załatwienia, wypisuje się jego nazwisko na czystopisie odrazu przy przepisywaniu, poczem kancelarja umieszcza klauzulę zgodności.

Pisma tajne i poufne, pisma o charakterze dokumentów, polecenia wypłat, sprawozdania do władz przełożonych oraz ważniejsze korespodencje z władzami równorzędnemi i wyższemi, wymagają w każdym razie własnoręcznego podpisu.

Co do wszystkich innych pism decyduje o tem urzędnik, który ostatecznie aprobuje dane załatwienie, kładąc na referacie bądź:

1) pełny swój podpis, co oznacza, że rezygnuje z własnoręcznego podpisania czystopisu.

2) bądź parafę, co oznacza, że zastrzega sobie podpisanie czystopisu.

Data pisma.

§ 14. Datą pisma jest data odręcznego załatwienia względnie data podpisania czystopisu, a w pismach, które w myśl § 13 nie są podpisywane własnoręcznie, data parafy na referacie.

Zależnie od tego umieszcza datę bądź urzędnik sporządzający załatwienie odręczne, bądź urzędnik podpisujący czystopis, bądź kancelarja.

Datę, z jaką pismo wysłano, uwidacznia kancelarja na bruljonie załatwienia, u góry z prawej strony.

Wysyłanie pism.

§ 15. W ciągu dnia przepisane względnie podpisane czystopisy oraz sporządzone załatwienia odręczne, wychodzą z urzędu w tym samym dniu.

Bruljony zwraca kancelarja właściwym referentom.

Pisma wysyła się w kopertach lub pakietach, przyczem pisma, kierowane pod jednym adresem, wkłada się do wspólnej koperty względnie do jednego pakietu. Pisma pojedyncze i miejscowe wysyła się bez kopertowania, składając je i spajając w sposób, uzewnętrzniający adres.

Pisma tajne i poufne wysyła się w 2-ch kopertach. Ekspedycja otrzymuje je już zakopertowane i opieczętowane, wkłada do drugiej koperty, adresuje nie umieszczając na zewnętrznej kopercie znaków tajności i wysyła listami poleconemi.

Doręczanie pism urzędom miejscowym odbywa się z reguły na wspólnym punkcie wzajemnej wymiany pism, za pokwitowaniami w książkach doręczeń.

Przechowywanie akt terminowych.

§ 16. Akta spraw terminowych t. j. wyczekujących odpowiedzi w określonym terminie, przechowuje się oddzielnie od innych.

Sprawy z dłuższym terminem, wyznaczonym na odpowiedź, można składać odrazu w teczce, zawierającej akta ostatecznie załatwione, oddzielając je kolorową kartą. Wówczas objęty teczką materjał, dotyczący danego zagadnienia będzie pełny.

Sprawy, wychodzące nazewnątrz odręcznie z wyznaczonym terminem na odpowiedź, oznacza się w sposób w danych warunkach najdogodniejszy np. w zapisku terminowym, prowadzonym w uproszczonej formie, przy użyciu kartki zastępczej i t. p.

Przechowywanie akt ostatecznie załatwionych.

§ 17. Akta spraw ostatecznie załatwionych składa się we właściwych teczkach, ułożonych w porządku wykazu akt.

Obszerniejsze sprawy powinny być zaopatrywane w okładki.

Normalnie akt nie zszywa się, ani skleja, lecz spaja mechanicznie.

Na miejsce aktu wyjętego z teczki należy włożyć kartkę zastępczą.

We właściwych referatach przechowuje się akta tak długo, dopóki są potrzebne do bieżącego urzędowania. Po upływie tego czasu przekazuje się je, odpowiednio uporządkowane do składnicy akt.

Sposób prowadzenia składnicy akt oraz przekazywania akt do archiwum państwowego względnie niszczenia normują specjalne przepisy

Kontrola.

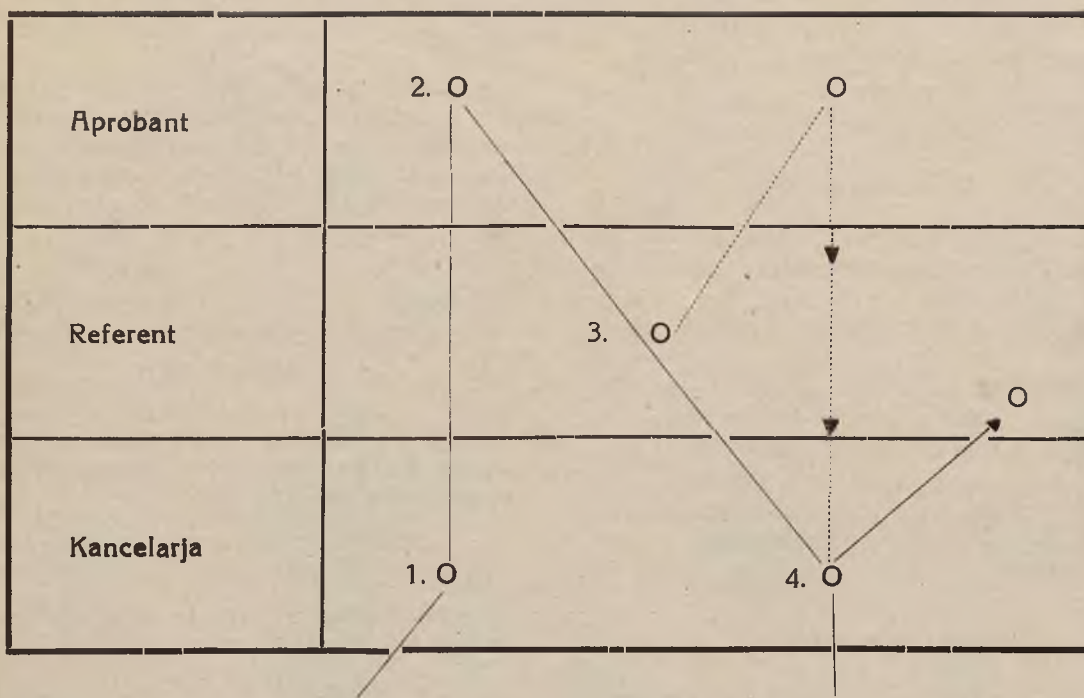
§ 18. Do dnia 10 stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku kancelarja sporządza w porozumieniu z referentami kwartalne wykazy ruchu spraw (wzór Nr. 4), zawierające statystykę spraw otrzymanych i nie załatwionych w poszególnych referatach i przedstawia je staroście (zastępcy starosty).

Starostwo przesyła wykazy ruchu spraw urzędowi wojewódzkiemu, a ten przedkłada sumaryczne wykazy Ministerstwu.

Wojewoda w razie potrzeby może zarządzić sporządzanie wykazu ruchu spraw starostwa w okresie krótszym lub dłuższym, aniżeli kwartalny, nie dłuższym jednak, niż półroczny.

Wzór Nr. 1.

WYKRES OBIEGU AKT.

UWAGA: Wykres dotyczy akt, załatwianych bruljonowo. Cyfry wskazują istotne punkty zatrzymania:

1) odbiór i przydział wpływów,
2) przegląd,
3) załatwienie ewent. rejestracja spraw,
4) sporządzenie i wysyłka czystopisów oraz zwrot bruljonów referentom.

Wzór Nr. 2.

KONTROLA WPŁYWÓW.

Data otrzymania	Nr. pisma	Nadawca	Przydział

Wzór Nr. 3.
(ramowy)

SPIS SPRAW.

Nr. porz.	Treść (nazwisko)	Załatwienie (data adres)

Wzór Nr. 4. (ramowy)

WYKAZ RUCHU SPRAW.

za .... 193..... r.
(okres)

.... (urząd)

.... , dn. ....
(miejscowość) (data)

Nr. porz.	Jednostki organizacyjne, komórki organizacyjne, urzędnicy referujący	Ilość urzędników referujących	Pozostało z poprzedniego okresu spraw niezałatwionych ogółem	Otrzymano spraw nowych	Pozostaje spraw niezałatwionych			Krótkie ujęcie powodów niezałatwienia i inne uwagi
					w toku załatwienia (tym. zał.)	bez biegu pozostawionych, nierozpoczętych	Ogółem spraw niezałatwionych	

339.

Okólnik Nr. 206

z dnia 24 grudnia 1931 r.

(OL. 4516/14) w sprawie sprawozdań perjodycznych i wykazów, przedkładanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Do

P.P. Wojewodów (z wyj. śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na skutek mego zarządzenia z dn. 14.VII 1931 r. Nr. OL. 4516/2/31 w sprawie wymienionej w nagłówku, — okazało się, że 158 sprawozdań perjodycznych i wykazów przedkładają Panowie w różnych terminach (główne kwartalnych i półrocznych) Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Obecnie po zbadaniu treści, oraz celu tych sprawozdań pod kątem odciążenia administracji spraw wewnętrznych, a zarazem uproszczenia i usprawnienia tej administracji kasuję z dniem 1 stycznia 1932 r. z pośród liczby 158 sprawozdań, przedkładanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych—89 wykazów, przedłużając zarazem co do niektórych dotychczasowe ich terminy przedłożeń.

Obowiązujące od 1.I 1932 r. sprawozdania i wykazy zawiera lista, załączona do niniejszego okólnika ułożona według tego, który Departament wzgl. Samodzielny Wydział w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ma otrzymywać te sprawozdania i wykazy.

Lista sprawozdań i wykazów perjodycznych przedkładanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Departament I Organizacyjny

i Biuro Personalne.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu w dniu.................	Odbiera Wydział	Podstawa prawna
1	Wykaz ruchu spraw w urzędach wojew. i starostwach	Półroczne z urz. wojew. Roczne ze starostw.	OL.	Przepisy kancelaryjne: 1) dla urz. woj. ok. Nr. 182 z 22.X 1931 r. 2) dla starostw ok. Nr. 205 z 14.XII 1931 r.
2	Dane liczbowe w ruchu służbowym i o personelu wszystkich władz i urzędów podległych M. S. Wewn.	Kwartalne i Półroczne	Biuro Pers.	14.XI 27 r. OP. 1283/27 (Zb. Z. M. S. W. str. 951 poz. 11 uzupełn. przez: 1) 31.VII 29 Nr. OP. 10817/1, (Zb. Z. str. 977, poz. 17), 2) 6.VI 30 Nr. OP. 10817/2 (Zb. Z. str 998, poz. 18)
3	Spis urzędników i funkc. niższych władz administracji ogólnej i innych urzędów z działu M. S. Wewn.	Roczne 31.XII	Biuro Pers.	Art. 19 i 94 ust. z 17.II 22 r. o państw. służbie cywilnej (Zb. Z. str. 1442 i nast. poz. 1—8)
4	Sprawozdania miesięczne (przedkładane co kwartał i roczne o działalności Komisyj dyscypl.)	Kwartalne i Roczne	Biuro Pers.	Zarz. Prez. R. M. z 21.IV 25 r. Nr. 6359 z 14.I 26 r. Nr. 20213, z 13.I 27 r. Nr. 660, (Zb. Z. str. 192, poz. 6, str. 193, poz. 7, str. 194 poz. 9, str. 195 poz. 10, str. 209 poz. 16)
5	Wnioski awansowe urzędników	Półroczne 15.XI i 15.V	Biuro Pers.	Ok. Nr. 213 z 1 X 29 r. Nr. OP, 11570/1-R. (Zb. Z. str. 833, poz. 9)
6	Karty ewidenc. i kwalifik. wykaz zmian	Kwartalne	Biuro Pers.	Ok. Nr. 48 z 30.III 31 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 3, poz. 88), i ok. Nr. 122 z 4.VII 31 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 poz. 192)
7	Wykaz osób, kt. nie należy przyjmować do sł. państw.	Miesięczny	Biuro Pers.	22.VI 31 r. Nr. OP. I. 543/R.
8	Odpisy prot. kwartalnych konfer. spraw. z 3 załącz.	Kwartalne	OJ.	Instr. dla insp. wojew. ok. Nr. 127 z 16.VII 30 r. Nr. OJ. 384/4 (Zb. Zarz. str. 359, poz. 2)

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu w dniu............	Odbiera Wydział	Podstawa prawna
9	Sprawozdania roczne z dołączeniem ogólnych danych administracyjnych o powiat. wojew.	Roczne	OJ.	Instr. dla insp. wojew. ok. Nr. 127 z 16.VII 30 r. (Zb. Zarz. str. 359, poz. 2)
10	Sprawozdania o administracji dzien. wojewódzk.	Roczne	OB.	Nr. OB. 2337/26
11	Sprawozdania rachunkowe o dochodach i wydatkach budżetowych	Miesięczne	OB.	Przepisy rachunkowo-kasowe § 78
12	Roczne zamknięcia rachunkowe w przychodach i rozchodach	Roczne	OB.	Przepisy rachunkowo-kasowe § 79

Departament III. Samorządu.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu do dnia............	Odbiera Wydział	Podstawa prawna
1	Sprawozdanie z działalności wydziału wojewódzkiego	Roczne 1-go marca	SS.	SS. 3410/1929, SS. 4124/929 i SS. 219/1 z 1930 r.
2	Wykaz (zestawienie) ogólnych sum uchwalonych na następny rok budżetowy, budżetów związków komunalnych oraz stawek danin komunalnych	Rocznie do dnia 15-go maja	SF.	p. 9 okólnika Nr. 272 z dn. 30 listopada 1929 r. (Zb. Zarządzeń str. 110) w związku z projektem rozporządzenia w sprawie zmiany § 5 rozp. III M. S. Wewn. z dn. 16.8.24 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 790)
3	Wykaz (zestawienie) ogólnych sum sprawozdań rachunkowych związków komunalnych za rok ubiegły	Rocznie za ubiegły rok obrachunkowy (budżetowy) do dnia 31 grudnia	SF.	
4	Sprawozdanie o pozostałościach z tytułu udziału związków komunalnych w kosztach utrzymania Policji Państwowej w r. 1924	Rocznie za czas ubiegły na dzień 1-go kwietnia	SF.	Zarządzenie z dnia 22 grudnia 1930 r. Nr. SF. 8/22
5	Bilanse netto, rachunki strat, wiadomości statystyczne komunalnych kas oszczędności	Roczne najpóźniej do dn. 30 IV każd. roku	SG.	Ok. Nr. 105 z dn. 9.V 1927 r. i 5 8 1930 r. SG. 3/11
6	Sprawozdanie z działalności gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych	Roczne najpóźniej do dn. 1-go czerwca każdego roku	SG.	Ok. z dn 14 VII.28 r SG 750/1/2/28, ok. Nr. 60 z dn 20.IV 1931 r. SG, 1905/1
7	Miesięczne sprawozdanie o ruchu wkładów oszczędnościowych	Miesięcznie w pierwszych dniach każdego miesiąca za ub. miesiąc najpóźniej do dn. 10.	Główny Urząd Statystyczny Ministerstwo Skarbu Pośrednio od G. U. S. Min. Spr. Wewn.	Ok. Nr. 264 z dnia 28.IX 1929 r.
8	Ankieta (wykazy A i B) o stanie gospodarczo-finansowym związków komunalnych (ich zadłużeń, majątek, potrzeby kredytowe i t. p.)	Roczne termin określa się co rok okólnikiem (w pierwszym kwart.)	SG.	Ostatnio okólnik Nr. 6 z dn. 17.I 1931 r. Nr. SG. 2117/1

Departament IV Administracyjny.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu).	Należy nadsyłać za okres czasu w dniu..................	Odbiera Wydział	Podstawa prawna
1	Wykazy wydanych paszportów zagranicznych	Miesięczne do 30 nast. mies.	AP.	Ok. Nr. 21 z 14.II 1930 r. Nr. AP. 1742/I Zb. Z. str. 1048 poz. 43
2	Wykazy wymierzonych kar administracyjnych	Roczne do 15 X	AP.	Ok. Nr. 200 z 18.IX 1929 r. Nr. AP. 1541 Zb. Z. str. 477 poz. 24
3	Wykazy w sprawie utrzymania porządku w domach	Roczne do 1.X	AP.	Ok. Nr. 31 z 5 III 1930 r. Nr. AP. 247/80 Zb. Z. str. 165
4	Wykazy osób podejrzanych o uprawianie handlu żywym towarem	Roczne do 1.II	AP.	Ok. Nr. 52 z 22.V, 23 i 27.VII 26 Nr. AP. 1773
5	Wykazy wyświetlanych filmów	Miesięczne do 15 nast. mies.	AF.	25.IX 1928 r. Nr. AA. 1371/1 okóln. Nr. 175
6	Wykazy kinematografów czynnych	Roczne 1.II	AF.	27 7 1926 r. Nr. AO. 1773/26, 17.II 1927 Nr. AA. 171/27
7	Nadsyłanie „Dzien. Woj." ze stawkami wynagrodzenia za środki przewozowe na rzecz wojska w czasie pokoju.	Roczne w styczniu	AA.	19.IV 1928 Nr. AA. 10961
8	Wykazy wydalonych cudzoziemców	Kwartalne 15 nast. mies.	AC.	1.III 24 Nr. BO. 4428/24 Zb. Z. cz. I str. 134
9	Wykazy zarejestrowanych cudzoziemców	Kwartalne 15 nast. mies.	AC.	20.IV 30 Nr. AC. 406/18

Departament V Służby zdrowia.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu	Odbiera Wydział (Referat)	Podstawa prawna
1	Liczbowe wykazy szczepień ochronnych przeciwko ospie.	Roczne	Z. Z.	M. Z. P. Nr. Hsp. 32404/1741/2 z dn. 18.V 1922 r. Ok. M. S. W. (G. D. S. Z.) L. 773 z 1924 r.
2	Sprawozdania o szczepieniach zapobiegawczych przeciwko durowi osutkowemu.	Roczne	Z. Z.	Ust. o zwalcz. chor. zakaźn. z dn. 25.VII 1919 r. art. 12, Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402 Nr. ZZ. 1679/31 z dn, 27.III 1931 r.
3	Sprawozdania zakładów jaglicznych oraz z przychodni przeciwjaglicznych, przeciwgruźliczych i przeciwwenerycznych.	Kwartalne	Z. Z. Z. H.	Rozp. Prez. Rzeczyp. z dn. 22.I I 28 r. o zwalczaniu jaglicy Ok. ZZ. Nr. 120/27. Nr. ZH. 5737/28 r. z dn. 26.XI.1928 r. M. P. z dn. 15.V.1919 r. Nr. 107.
4	Sprawozdanie o jaglicy wśród poborowych.	Roczne	Z. Z.	Nr. ZZ. 2401/26 i 5735/27.
5	Sprawozd. sanit. o poborze.	Roczne	Z. U.	9.IV. 1931 r. Nr. 539/2 Wojsk.
6	Sprawozdanie z działalności uzdrowisk.	Roczne	Z. U.	23.IV 1923 r. Nr. Z. U. 18857/962/23.
7	Spis szpitali i zakładów leczniczych. Sprawozdania z działalności szpitali i lecznic. Sprawozd. z działalności ośrodków zdrowia.	Roczne	Z. U. Z. H.	30.XI 1928 r. Nr. ZU. 5351/28 §§ 15, 23, 28 rozporz. M. S. W. z dn.14.II. 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 195. Ok. Nr. Z. U. 888/25 z 30.I. 1925 r. art. 71 rozporz. Prez. Rzecz. z dn. 22 III. 1928 r. o zakładach leczn. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382).
8	Indywidualne karty statystyczne chorych.	Roczne	Z. S. Z. U.	Rozp. M. S. W. z dn. 14.II 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 195 § 15-a.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu	Odbiera Wydział (Referat)	Podstawa prawna
9	Sprawozdania rachunkowe szpitali państw. szpitali epidemicznych.	Mies.	Z. O.	Przepisy rachunkowo-kasowe dla państw. szpitali epidemicznych.
10	Wykaz personelu farmaceut.	Roczne	Z. F.	Ok. Nr. 205 z dn. 29.XI 1930 .
11	Wykazy zapadłych na chorobę i zmarłych.	Tygodn.	Z. S.	Ust. z dn. 25.7 1919 r. o chorobach zakaźnych Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402. Ok. z z dn. 16.8 1919 Nr. XIV. 27345/283/19.
12	W sprawie prowadzenia dzienników zachorowań i zgonów na choroby zakaźne.	Roczne	Z. S.	Ok. Nr. ZZ. 1272/25 z dn 28/3 25 r.
13	Sprawozd. ze stanu wody do picia pod wzgl. bakterjol.	Roczne	Z. T.	Ok. Nr. 102 z dn. 25.6 1930 r. Nr. ZI. 393/29. Ok. Nr. 4 z dn. 13.I. 1931 r. Nr. ZI. 5/31.
14	Wyciąg z księgi kredytów i wydatków budżetowych.	Mies.	Z. O.	§ 78 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów.
15	Zamknięcia rachunkowe.	Roczne	Z. O.	§ 79 jak wyżej.
16	Sprawozd. rachunkowe z kredytów i wydatków.	Mies.	Z. O.	10.XII 1926 r. Nr. Z. R. 5873/26.
17	Spis lekarzy województwa.	Roczne	Z. O.	Ok. Nr. 90 z dn. 5.VI 1930 r. Nr. ZO. 1302/30.
18	Sprawozd. inspektor. farmaceut.	Półroczne	Z. F.	14.X 1930 r. Nr. Insp. 487/30 Ok. M. S. W. Nr. 188.II.
19	Sprawozd. z państwowej pomocy lekarskiej.	Roczne	Z. O.	8.V. 1930 r. Nr. ZO. 1633/30.
20	Sprawozd. z działal. komunaln. pracowni badania żywności.	Kwart. i Roczne	Z. H.	Rozp. M. S. W. z dn. 1.6 1929 Dz. U. R. P. Nr. 64 poz, 495 § 21.
21	Relacje z nadzoru sanitarn. nad lecznictw. w Kas. Chorych.	Roczne	Z. H.	18.XII 1930 Nr. ZH. 4512/30 Zb. Z. str. 492/5.
22	Plebiscyty przeciwalkoholowe.	Roczne	Z. H.	23.V 1930 Nr. ZH. 150/30.
23	Księga sanitarna wojewódzka.	Roczne	Z. I.	16 3 1931 r. Nr Insp. Z. 10/31 r. Ok. Nr. 33.

Samodzielny Wydział Aprowizacyjny.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy na okres czasu	Odbiera Wydział	Podstawa prawna	Uwagi
1	Statystyka kolejowych transportów żywnościowych	Kwartalne	Apr.	16.IV.30 r. Nr. Apr. 211/4—Zb. Z. cz. I str. 19	Winno obowiązywać do dn. 30.VI 1932 r. Po tym terminie zostanie uchylone, to znaczy sprawozdania te obejmować będą pierwsze 2 kwartały 1932 r.
2	Sprawozdanie o cenach artykułów pierwszej potrzeby	Miesięczne	Apr.	Okóln. Min. Spr. Wewn. Nr. 172 z dn. 5.X 1931 r. Nr. Apr. 182/6	Obowiązuje w miejsce poprzednich „telegraficznych", tygodniowych sprawozdań.

Samodzielny Wydział Wojskowy.

L. p.	Tytuł (treść sprawozdania lub wykazu)	Nadsyłać należy za okres czasu w dn.	Odbiera Wydział	Podstawa prawna
1	Plan poboru	poboru głównego nadsyłany przed 1-ym maja każdego roku	Samodz. Wydział Wojskowy	§ 152 rozp. wyk. do ust. o powsz. obow. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 31 p. 270 z 1930 r.
2	Plan dodatkowych kom. pob.	Roczny po ukończeniu poboru głównego	„	§ 161 rozp. wyk.
3	Wyniki poboru zawierające m. in. wykaz odroczeń i ulg wraz ze sprawozdaniem	Roczny nadsyłany do dn. 1-go grudnia	„	Zarządzenie M. S. Wewn. z dnia 21.VIII.30 r. Nr. Wojsk. 1180/4 i z dnia 9.IV.31 r. Nr. Wojsk. 539/2
4	Plan przeglądu zwierząt pociągowych	Roczny do dnia 20-go kwietnia	„	§ 26 i 27 pośrednie rozp. M. S. Wojsk. i M. S. Wewn. o odstęp. zwierząt por. (Dz. U. R. P. Nr. 44/28, poz, 425) i każdorazowe (coroczne) zarządzenie M. S. Wewn.
5	Sprawozdanie z przebiegu przeglądu zwierząt pociągowych	Roczny do dnia 1-go października		

340.

Okólnik Nr. 207

z dnia 28 grudnia 1931 r.

(Z. H. 4442/31) w sprawie fałszowania drożdży prasowanych

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy, Dyrektorów Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że w obiegu handlowym znajdują się drożdże prasowane, sfałszowane przez dodanie mączki (skrobii), przytem drożdże te są w oryginalnych opakowaniach i banderolach, właściwych dla drożdży legalnego pochodzenia. Wobec powyższego proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzenia, by organa kontrolne, wykonywujące dozór nad żywnością, zwracały szczególną uwagę na drożdże prasowane, znajdujące się w obiegu handlowym, zarówno jak używane w wytwórniach do produkcji artykułów żywności. W szczególności należy kontrolować drożdże w piekarniach i wytwórniach cukierniczych przy sposobności lustracji tych wytwórni. W przypadkach podejrzenia o zafałszowanie należy pobrać próby i skierować je do najbliżej położonego zakładu badawczego. Do próby powinno być dołączone opakowanie i banderola z paczki (cegiełki) drożdży.

O przypadkach stwierdzonego na drodze badania zafałszowania należy, niezależnie od nadania sprawie zwykłego biegu w toku urzędowym, zawiadomić o tem każdorazowo miejscowy Urząd Skarbowy.

341.

Okólnik Nr. 208

z dnia 28 grudnia 1931 r.

(SF. 6759/1) o zwolnieniu koni remontowych od sekwestru za podatki komunalne.

PP. Wojewodom (z wyjątkiem śląskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła odpis okólnika Ministerstwa Skarbu z prośbą o podanie go do wiadomości zarządów związków komunalnych na podległym Panu obszarze i zalecenie stosowania wskazówek tego okólnika przy egzekwowaniu danin komunalnych, a to zarówno ze względu na postanowienia ustępu 1 art. 55 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymcz. ureg. fin. kom. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), według którego do egzekucji danin komunalnych stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji podatków i opłat państwowych, jak również z uwagi na podkreślone w okólniku Min. Skarbu znaczenie, jakie dla uszlachetnienia hodowli krajowej posiada hodowla koni zarodowych i rasowego bydła.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 7787/1/31.
Warszawa,
dn. 19 maja 1931 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ze względu na doniosłe znaczenie, jakie posiada dla uszlachetnienia hodowli krajowej materjał zarodowy, oraz zważywszy, że zdarzały

się wypadki sekwestrowania, na pokrycie zaległości podatkowych, zarówno koni zarodowych, jak i cennych sztuk hodowlanych bydła, względnie takiejże trzody chlewnej, Ministerstwo Skarbu poleca:

1) zaniechać zajmowania w drodze egzekucyjnej za należności podatkowe u członków „Związku Hodowców Szlachetnego Konia Półkrwi" — klaczy zarodowych, ogierów i przychówku w wieku rocznym dwu i trzyletnim, zapisanych do ksiąg stadnych, wydawanych przez Ministerstwo Rolnictwa, lub pozostających pod jego nadzorem, względnie do ksiąg lub rejestrów, prowadzonych przez Związki Hodowców Koni, oraz organizacje rolnicze, uprawnione do rejestrowania klaczy zarodowych;

2) ograniczać zajmowanie sztuk hodowlanych bydła względnie trzody chlewnej zapisanych do ksiąg rodowodowych Związków i Towarzystw Hodowców—do wypadków, w których zajęcie tych sztuk nie da się uniknąć, dla braku innych, podlegających egzekucyjnemu zajęciu przedmiotów.

W tych wypadkach, w razie dopuszczenia przez płatnika do przymusowej sprzedaży, należy o terminie licytacji zawiadamiać każdorazowo odnośny Związek, czy Towarzystwo Hodowlane, lub Izbę Rolniczą.

VII.

Pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

342.

Pismo Nr. OL. 804/131

z dn. 4 grudnia 1931 r.

w sprawie statutów i szczegółowych podziałów czynności urzędów wojewódzkich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Wobec zapytań ze strony P. P. Wojewodów w związku z okólnikiem Min. Spr. Wewn. Nr. 200 z 23 listopada r. b., Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

w sprawie szczegółowego podziału czynności urzędów wojewódzkich Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wytknęło sobie pewien program maksymalny, ażeby szczegółowy podział czynności był jednolity we wszystkich urzędach wojewódzkich, a odchylenia były dopuszczalne tylko ze względu na te różnice w zakresie działania poszczególnych P. P. Wojewodów, które wynikają z odmiennego ustawodawstwa materjalnego.

W dalszym ciągu również szczegółowy podział akt, jako oparty na szczegółowym podziale czynności, byłby także w ogólnych zarysach ten sam we wszystkich urzędach wojewódzkich, gdyż różnice polegałyby tylko na tem, że poszczególne punkty szczegółowego podziału czynności w różnych urzędach wojewódzkich byłyby podzielone na większą lub mniejszą ilość akt.

Do nakreślenia sobie takiego maksymalnego programu skłoniła Min. Spr. Wewn. ta okoliczność, że sposób opracowania szczegółowych podziałów czynności w różnych urzędach wojewódzkich jest bardzo niejednolity, a co najważniejsze, nie uwzględnia w dostatecznej mierze podziału czynności, należących do kompetencji P. P. Wojewodów na grupy jednorodne, łączące w sobie sprawy, które tworzą pewną całość pod względem prawnym lub faktycznym. Podział zaś na grupy jednorodne jest nietylko wyraźnym nakazem ustawy (pkt. 3 art. 35 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 stycznia 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), lecz ważny jest także i z tego względu, że wszelkie niedociągnięcia w tym podziale powodują, iż jedne i te same sprawy załatwiane są w różnych komórkach urzędu wojewódzkiego, co pociąga za sobą pomieszanie kompetencyjne względnie konieczność uzgadniania wewnętrznego spraw między poszczególnemi wydziałami urzędu wojewódzkiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zdaje sobie z tego sprawę, że prowadzenie we wszystkich urzędach wojewódzkich jednolitego szczegółowego podziału czynności jest rzeczą niełatwą i bezpośrednie przejście od dotychczasowych szczegółowych podziałów czynności do podziału jednolitego może narazie napotkać na pewne trudności. Dlatego też w okólniku Nr. 200 (pkt. IV) Min. Spr Wewn. zaznaczyło wyraźnie, że załączony do tego okólnika szczegółowy podział czynności został opracowany *tytułem próby* i w praktycznem zastosowaniu *ulegnie niewątpliwie zmianom*, zarówno na żądanie P. P. Wojewodów, jak poszczególnych wydziałów Min. Spr. Wewn. jak i poszczególnych ministerstw. Trzeba bowiem dodać, że pod względu na bliski termin wskazany w § 37 rozporz. z 13 sierpnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611 uprzednie całkowite uzgodnienie tego wykazu czynności w obrębie Min. Spr. Wewn. oraz z zainteresowanemi ministerstwami nie było możliwe.

Zalecając P. P. Wojewodom już obecnie do użytku dołączony do okólnika Nr. 200 podział czynności Ministerstwo Spraw Wewnętrz-

nych nie spodziewa się tego, by ogłoszone na dzień 1 stycznia szczegółowe podziały czynności urzędów wojewódzkich były odrazu całkowicie jednolite. Natomiast spodziewa się Min. Spr. Wewn., że *w miejsce dotychczasowej wielkiej rozbieżności zostanie osiągnięte duże zbliżenie* w zakresie szczegółowego wykazu czynności. Będzie to stanowiło *pierwsze stadjum* pracy na drodze do podziału jednolitego.

Mając do dyspozycji takie upodobnione już szczegółowe wykazy czynności wszystkich urzędów wojewódzkich, jako też opinje wszystkich P. P. Wojewodów, wszystkich wydziałów Min. Spr. Wewn. oraz zainteresowanych ministerstw — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w ciągu roku 1932 podda rewizji podział czynności rozesłany przy okólniku Nr. 200 i zaproponuje zainteresowanym ministerstwom wydanie ostatecznego jednolitego szczegółowego podziału czynności z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1933 r.

W tym stanie rzeczy okólnik Nr. 200 należy rozumieć jako *zalecenie, nie zaś jako bezwzględny nakaz* wprowadzenia już obecnie bez żadnej zmiany szczegółowego podziału czynności dołączonego do tego okólnika. Gdyby intencją okólnika była — jak to niektóre urzędy wojewódzkie niesłusznie sądziły — chęć wprowadzenia już obecnie w całej rozciągłości jednolitego podziału czynności, nie miałby racji ostatni ustęp okólnika Nr. 200, w którym Min. Spraw Wewn. prosi P. P. Wojewodów o krytyczne ustosunkowanie się do załącznika Nr. 3 i nadesłanie Min. Spr. Wewn. swoich uwag i konkretnych wniosków w terminie do 1 lutego 1932.

Ponieważ jest dążeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych osiągnąć na 1 stycznia 1932 r. podział czynności możliwie jednolity, przeto z natury rzeczy okólnik Nr. 200 musiał zawierać dość znaczne ograniczenia swobody czynienia zmian w dołączonym do tego okólnika ramowym podziale czynności. Wynika jednak wyraźnie z pktu VIII powyższego okólnika, że P. P. Wojewodowie są upoważnieni do przystosowania „w granicach niezbędnej potrzeby“ zawartego w zał. 3 podziału na grupy spraw, a nawet „w miarę potrzeby“ (ostatni ustęp pktu VIII) podziału na referaty i referatów na punkty.

Zawarte w ustępie VI okólnika Nr. 200 pouczenie (pkt. b) i c) ma na celu wskazać sposoby przystosowania ramowego podziału czynności do potrzeb miejscowych. Nie należy jednak tego pouczenia interpretować w ten sposób, że dokonywanie dalej idących zmian w ramowym podziale czynności jest wykluczone. Oczywistą jest jednak rzeczą, że ze względu na ogólne założenie Ministerstwa wszelkie zmiany w ramowym podziale czynności należy uskuteczniać *tylko w ramach istotnej i niezbędnej potrzeby.* Poza tem należy jednak przyjąć za podstawę opracowania szczegółowego podziału czynności załącznik Nr. 3, posługując się wskazaniami, zawartemi w pkt. VI okólnika Nr. 200.

Z zapytań niektórych z P. P. Wojewodów wynika, że na szczególną trudność natrafia zastosowanie załącznika Nr. 3 w wydziałach względnie oddziałach, załatwiających sprawy z zakresu resortów zespolonych. Oczywistą jest rzeczą, że choćby ze względu na ustęp pierwszy art. 36 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie może w sposób kategoryczny narzucać jednolitego szczegółowego podziału czynności, gdyż upoważnione jest do decydowania o tem tylko w porozumieniu z zainteresowanemi ministerstwami. Dotyczy to zwłaszcza tych wypadków, w których P. P. Wojewodowie otrzymali może od poszczególnych ministerstw działów zespolonych obecnie lub dawniej pewne specjalne życzenia lub wskazówki dotyczące wydziałów i oddziałów, załatwiających sprawy tych resortów. Niemniej przeto w myśl ogólnego dążenia do ujednolicenia wszystkich szczegółowych podziałów czynności należy także odnośnie do wspomnianych wyżej wydziałów i oddziałów resortowych przyjąć za podstawę zał. Nr. 3, przystosowując go oczywiście w porozumieniu z kierownikami właściwych komórek organizacyjnych do specjalnych warunków odnośnych wydziałów i oddziałów, oczywiście jednak nie dalej jak w granicach uznanej przez P. P. Wojewodów niezbędnej potrzeby.

Na dzień 1 lutego 1932 r. P. P. Wojewodowie nadeślą Ministerstwu Spraw Wewnętrznych:

1) po 2 egzemplarze Dziennika Wojewódzkiego, zawierającego nowy statut i szczegółowy podział czynności;

2) krytyczne uwagi do załączników 1, 2 i 3 okólnika Nr. 200;

3) 1 egz. załącznika Nr. 3 (z pośród 4 egzemplarzy, dołączonych do okolnika Nr. 200). *Na egzemplarzu tym* należy zaznaczyć zmiany względnie uzupełnienia, które P. P. Wojewodowie uważają za wskazane, uzasadnienie zaś powyższych zmian należy przedłożyć *osobno.*

Na tym samym egzemplarzu zał. Nr. 3 należy również uwidocznić na marginesie, którym wydziałom i oddziałom w urzędzie wojewódzkim zostały poszczególne sprawy przydzielone. W ten sposób Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będzie mogło najłatwiej zorjentować się w całokształcie wniosków P. P. Wojewodów.

SPROSTOWANIE.

W rozesłanym ramowym podziale czynności urzędu wojewódzkiego dostrzeżono następujące błędy, które należy sprostować:

1. W rozdziale I. A. I. należy skreślić p. p. 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 (znajdują się

w Rozd. I. C.). Kolejna numeracja dalszych punktów ulegnie stosownej zmianie.

2. W rozdziale I. C. III, p. 1 należy dodać słowa „urzędników podległych wojewodzie".

3. W rozdziale I. C. III. należy skreślić cały p. 2 (znajduje się w Rozd. I. A). Dotychczasowy p. 3 otrzymuje numer 2.

4. W Rozdziale II. B. III, należy skreślić p. 5 (znajduje się w Rozdz. IV. A. 11). Dotychczasowy p. 6 otrzymuje kolejną numerację 5.

5. W Rozdziale IV. A. III. a) należy skreślić p. 16 (znajduje się w Rozdz. IX B. I). Następne punkty otrzymują numerację kolejną.

6. W rozdziale IX. B II należy skreślić p. 15 (znajduje w Rozdz. IV. A. III.)

7. W rozdziale IX. D. II należy skreślić p. 1. Numeracja kolejna ulegnie stosownej zmianie. W dotychczasowym p. 6 należy dodać po słowie „spraw" słowa z zakresu administracji robót publicznych znajduje się w Rozdz. II. B. I. (p. 1).

343.

Pismo Nr. OB. 5024/3

z dnia 14 grudnia 1931 r.

o urzędowych międzymiastowych rozmowach telefonicznych.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich), Komisarza Rządu m. st. Warszawy, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

W nawiązaniu i uzupełnieniu okólnika Ministerstwa z dn. 23.XI b. r. Nr. 202 [1]) (Nr. OB. 5024/2) podaje się do wiadomości odpis zarządzenia Min. P. i T. w sprawie podziału państwowych międzymiastowych rozmów na pilne i zwykłe.

Wobec ustalonego w tem zarządzeniu powyższego podziału rozmów międzymiastowych jak również zasadniczego określenia godzin nadawania rozmów zwykłych, a ponadto zarządzonej przez M. P. i T. kontroli nadawanych rozmów pilnych i rozmów zwykłych w godzinach 10—14, należy bezwarunkowo:

a) nadawać rozmowy pilne jedynie w wyjątkowych wypadkach,

b) przeprowadzać zaś rozmowy zwykłe w czasie do godz. 10 i po godz. 14-ej.

[1]) Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 20.

Odpis.

ZARZĄDZENIE

w sprawie podziału państwowych międzymiastowych rozmów na pilne i zwykłe.

W związku z okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 2 listopada b. r. Nr. 11522/31 oraz w celu usprawnienia ruchu telefonicznego międzymiastowego wogóle, a przedewszystkiem w celu skrócenia czasu oczekiwania na zgłoszone prywatne rozmowy międzymiastowe, szczególnie w godzinach silnego ruchu, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządza co następuje:

Wprowadza się podział rozmów państwowych na pilne i zwykłe.

Opłaty tak za rozmowy międzymiastowe państwowe pilne jak i zwykłe pobierane będą w wysokości przewidzianej w taryfie telefonicznej za rozmowy zwykłe.

Ustala się następującą kolejność przy wykonywaniu połączeń na zgłoszone rozmowy międzymiastowe:

1) rozmowy państwowe pilne,
2) „ prywatne „
3) „ państwowe zwykłe,
4) „ prywatne „

Połączenia na zgłoszone rozmowy państwowe tak pilne jak zwykłe, w obrębie danej grupy, należy wykonywać w następującej kolejności: 1) Prezydent Rzeczypospolitej, 2) Wojskowe Władze, 3) Prezes Rady Ministrów, 4) Marszałkowie Sejmu i Senatu, 5) poszczególni Ministrowie, 6) władze i organy bezpieczeństwa publicznego, 7) pozostałe urzędy państwowe, 8) Polska Agencja Telegraficzna i 9) rozmowy służbowe organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Połączenia na zgłoszone rozmowy prywatne należy wykonywać w obrębie danej grupy w kolejności zgłoszeń.

Zasadniczo władze i urzędy państwowe rozmowy zwykłe powinny zgłaszać w czasie do 10 i po godz. 14.

W wypadku stwierdzenia, że pewien urząd państwowy zgłasza wszystkie swe rozmowy tylko jako pilne lub zgłasza rozmowy zwykłe w godzinach między 10 a 14 t. j. w czasie najsilniejszego ruchu i korzysta tylko minimalnie z okresu czasu do godziny 10-ej i po godzinie 14-ej, należy o faktach takich donosić przełożonym Dyrekcjom.

Sprawy dotyczące rozmów władz i urzędów I i II instancji Dyrekcje będą regulować we własnym zakresie działania w porozumieniu z zainteresowanemi władzami, natomiast sprawy dotyczące rozmów władz i urzędów centralnych Dyrekcje będą przedstawiać Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 8.III 1921 r. Nr. 8037/745/IX (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15).

344.

Pismo Nr. OB 2570/12.

z dnia 15 grudnia 1931 r.

o potrącaniu czynszów za lokale dzierżawione w budynkach państwowych z poborów służbowych.

Do

P. P. Wojewodów

W celu uregulowania i ułatwienia zarówno w interesie Skarbu Państwa jak i funkcjonarjuszów państwowych sprawy pobierania względnie wpłaty czynszów za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych w gmachach państwowych lub przez Państwo wynajętych względnie administrowanych zarządza się w porozumieniu z Min. Robót Publicznych, aby — począwszy od 1 stycznia 1932 r. czynsze za takie lokale ściągania były od odnośnych funkcjonarjuszów państwowych w drodze zarachowania w listach płac i w asygnacjach przez urząd asygnujący pobory służbowe przy sposobności wypłacania uposażenia służbowego przy równoczesnem wystawieniu na żądanie najemcy przez wspomniany wyżej urząd zaświadczenia, stwierdzającego wpłatę czynszu z uposażenia służbowego.

Należności z tytułu komornego winien urząd asygnujący po porozumieniu się z właściwą władzę, sprawującą nadzór nad budynkami, o których wyżej mowa (n. p. Dyrekcja Robót Publicznych) zarachowywać w asygnacjach na uposażenie na odpowiednie tytuły budżetowe.

Celem wprowadzenia w życie wyżej wskazanego sposobu ściągania komornego przy sposobności wypłaty uposażenia służbowego należy od odnośnych funkcjonarjuszów i to zarówno tych, którym mieszkania już zostały przydzielone wziąć upoważnienie następujęcej treści.

„Upoważniam urząd N. N. do wpłaty za mnie komornego (czynszu najmu za zajmowane przeze mnie mieszkanie w domu . . . . z mojego uposażenia służbowego przy wypłacie poborów każdego miesiąca“.

Niniejsze zarządzenie winno być niezwłocznie podane do wiadomości i wykonania urzędow podległym.

345.

Pismo Nr. Wojsk. 1389/5

z dnia 24 grudnia 1931 r.

w sprawie technikum Lage (Lippe) w Niemczech—odrocz. służby wojskowej uczniom

Do

Panów Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zmieniając pismo okólne z dn. 7.I.1930 r. Nr. Wojsk. 3338/4 (Zbiór Zarz. M. S. Wewn. st. 1604) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. komunikuje, że uczelnia Technikum Lage (Lippe) w Niemczech uprawnia do korzystania z odroczenia służby wojskowej z art. 61 p. 1 ust. o powsz. obw. wojsk. na podstawie § 2 p. 1 rozporządzenia Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 26.III.1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 315) jedynie uczniów wydziału ceramicznego.

346.

Pismo Nr. OL. 3794/38

z dnia 29 grudnia 1931 r.

o przepisach kancelaryjnych (znak akt).

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—V, Naczelników Wydziałów, Szefa Biura Personalnego, Szefa Sekretarjatu Ministra.

Według § 7 Przepisów kancelaryjnych dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 18 z roku 1931) podano przykładowo następujący sposób oznaczania akt i numerów spraw.

A. P. G. 25/3 — przyczem wielkie „A“ oznacza Departament (Administracyjny). Litera „p“ oznacza Wydział (Porządku Publicznego), litera „G” oznacza grupę spraw (referat spraw granicznych), liczba 25 oznacza kategorję spraw (t. j. właściwą teczkę), cyfra „3“ oznacza trzecią zkolei sprawę danej kategorji.

Podobny sposób znakowania akt podany jest także przykładowo w przepisach kancelaryjnych dla urzędów wojewódzkich.

W związku z tem niektóre urzędy wojewódzkie, jako też niektore wydziały Min. Spraw Wewnętrznych zwróciły uwagę, iż przy sporządzaniu wykazu akt dla celów kancelaryjnych natrafiły na pewne trudności, względnie wyraziły zapatrywanie, że przewidziany w instrukcji spo-

sób znakowania akt może się okazać niepraktycznym i spowodować liczne omyłki.

Na dowód przytoczone m. in., że:

1) poszczególne kategorje spraw t. j. teczki (w danym wypadku oznaczone liczbą „25“) w praktyce najczęściej będą musiały być podzielone jeszcze na cały szereg podteczek — które trzeba będzie oznaczać małemi literami (więc: 25/a, 35/b, 25/c i t. d.). Wskutek tego podany w instrukcji kancelaryjnej znak akt jeszcze się skomplikuje;

2) postawienie na początku znaku akt aż trzech dużych liter (w podanym przykładzie litery A. P. G.) jest również zbyt skomplikowane, zwłaszcza gdy się zważy, że:

a) do tych liter dojdzie jeszcze mala litera oznaczająca podteczkę;

b) grupa spraw (referat) może w praktyce mieć tę samą literę, co Departament i Wydział, zatem mógłby w praktyce istnieć znak: PPP lub SSS i t. d. Takie znaki wyglądałyby dość dziwnie.

Zważywszy, że powyższe uwagi są zupełnie słuszne, jako też ze względu na to, że w instrukcji kancelaryjnej odnośny sposób znakowania akt podany był tylko przykładowo, wyrażam niniejszem swoją zgodę na to, ażeby znak akt zawierał tylko litery na oznaczenie Departamentu i Wydziału (a w urzędzie wojew. wydziału i oddziału), więc w cytowanym przykładzie tylko: A. P. Natomiast oznaczenie grup spraw (referatów) dużemi literami (w podanym przykładzie litera G) nie jest konieczne i może być zastąpione oznaczeniem zapomocą liczb bieżących. W tym celu należy dla każdej grupy spraw (referatu) zarezerwować zgóry pewną ilość numerów, więc:

dla jednej grupy spraw numery od 1—20, dla następnej grupy spraw np. od 21 do 35, dla trzeciej grupy spraw np. od 36 do 45 . . . . dla dziesiątej grupy spraw od 93 do 110 (przykładowo) i t. d. i t. d.

Jeżeli zatem znak akt będzie brzmiał np. A. P. 43 to będzie wiadome, że sprawa należy do Departamentu Administracyjnego, Wydziału Porządku Publicznego, w tym wydziale do referatu trzeciego) gdyż referat ten obejmuje numery od 36 do 45, a w tym referacie do teczki (kategorji spraw) ósmej, (gdyż numery odnośnego referatu zaczynają się od numeru 36).

W razie potrzeby utworzenia podteczki, będzie ona oznaczoną małą literą alfabetu łacińskiego. Wreszcie kolejnością spraw w danej podteczce będzie się oznaczać w sposób zwykły liczbami porządkowemi. Znak akt będzie zatem wyglądał przykładowo jak następuje: A. P. 43 (a) 2.

VIII.
Nowe książki i czasopisma.

347.

A. Zalecone do użytku.

„Walka Zbrojna o Niepodległość Polski“ — Wacław Lipiński.

Mjr. Dr. Wacław Lipiński autor Dziennika Woj. p. t. „Szlakiem I Brygady“ oraz całego szeregu innych dzieł z dziedziny historji wojskowości polskiej, opracował obecnie książkę p. t. „Walka Zbrojna o Niepodległość Polski”. Książka obejmuje okres czasu od 1905 — 1918 i przedstawia wysiłki, zmierzające ku odzyskaniu Niepodległości Rzeczypospolitej dokonywane przez tajne organizacje wojskowe przed wojną światową przez Legjony Polskie, przez Polską Organizację Wojskową oraz przez formacje polskie na wschodzie i Armję Polską we Francji.

Książka daje treściwy obraz historji wojskowej polskiej w czasie wojny światowej i w jej przededniu i stanowi niezbędny podręcznik w zakresie nauki o Polsce współczesnej.

Książkę tą zaleca się do użytku państwowych i samorządowych władz administracji ogólnej.

348.

B. Interesujące administrację spraw wewnętrznych.

Monografja Statystyczno-Gospodarcza Województwa Lubelskiego. Tom I. Zagadnienia podstawowe.

Nakładem urzędu wojewódzkiego lubelskiego ukazała się I część Monografji statystyczno-gospodarczej województwa lubelskiego pod redakcją prof. Ignacego Czumy. Tom I zawiera historję województwa, opis fizyczno-geograficzny województwa, opis podziału administracyjnego, opis stosunków ludnościowych i etnologicznych oraz zarys etnograficzny województwa.

Książkę tą zaleca się do użytku państwowych i samorządowych władz administracji ogólnej.

IX.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
w czasie od 1 do 30 listopada 1931 r.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 17.XI.1931 r. mianował: Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Kazimierza Stamirowskiego Podsekretarzem Stanu III st. st. w Prezydjum Rady Ministrów, a Podsekretarza Stanu w Prezydjum Rady Ministrów D ra Bronisława Nakoniecznikowa-Klukowskiego Podsekretarzem Stanu III st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

postanowieniem z dnia 18.XI.1931 r. przeniósł Wojewodę pomorskiego w IV st. sł. Wiktora Lamota w stan nieczynny i postanowieniem z tejże daty mianował naczelnika wydziału V st. sł. i wicewojewodę w Łodzi Stefana Kirtiklisa Wojewodą pomorskim w IV st. sł.

A) W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Mianowani:

radca ministerjalny VI st. sł. Brzezicki Henryk—inspektorem ministerjalnym w dotyczasowym VI st. st. dnia 6 XI.31 r.,

prow. referendarz VII st. sł. Łaniewski Stanisław referendarzem w dotychczasowym VII st. sł. dnia 23.XI.31 r.

Przeniesieni:

naczelnik wydziału V st. sł. Brzeziński Stefan—do Głównego Urzędu Statystycznego dnia 28 XI 31 r.

rejestrator X st. sł. Libigocka Janina—do Komisarjatu Rządu w Warszawie dnia 30.XI 31 r.

Przeniesieni w stan spoczynku pozostający w stanie nieczynnym:

naczelnik wydziału V st. sł. Seferowicz Stefan—z dniem 30.XI 31 r.

radca ministerjalny VI st. sł. Wielkopolski Stanisław — z dniem 30.XI 31 r.

rejestrator IX st. sł. Wysocka Idalja — z dniem 30.XI 31 r.

B) W Głównym Urzędzie Statystycznym.

Przeniesiona w stan spoczynku:

asesor VII st. sł. w stanie nieczynnym Tosiowa Ernestyna — dnia 9 XI 31 r.

C) We władzach wojewódzkich:

Mianowani:

W Urzędzie wojewódzkim lubelskim:

kpt. rez. W. P. Runge Tadeusz — radcą wojewódzkim VI st. sł. dnia 30.XI.31 r.

W Urzędzie wojewódzkim lwowskim:

radca ministerjalny VI st. sł. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Marjan Sochański—naczelnikiem wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dnia 24.XI.31 r.

naczelnik wydziału VI st. sł. w Dow. Okr. Korpusu Nr. VI we Lwowie Tylko Andrzej — radcą wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 30.XI.31 r.

W Urzędzie wojewódzkim poznańskim:

pozostający w stanie nieczynnym starosta powiatowy VII st. sł. w Wolsztynie Woźniak Tadeusz — powołany zpowrotem do służby czynnej i mianowany referendarzem w dotychczasowym VII st. sł. dnia 18.XI.31 r.

kpt. rez. W. P. Gajl Antoni — radcą wojewódzkim VI st. sł. dnia 30.XI 31 r.

lekarz powiatowy VII st. sł. w Starostwie powiatowem w Śremie Dr. Morawski Ignacy Stanisław—inspektorem lekarskim w dotychczasowym VII st. sł dnia 25.XI 31 r.

W Urzędzie wojewódzkim wileńskim:

starosta grodzki VI st. sł. w Wilnie Iszora Wacław — radcą wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 13.XI 31 r.

Przeniesieni:

naczelnik wydziału V st. sł. Walicki Tadeusz — z Urzędu wojewódzkiego krakowskiego do Urzędu wojewódzkiego poznańskiego dnia 24.XI 31 r.

naczelnik wydziału V st. sł. Rogowski Bazyli — z Urzędu wojewódzkiego lwowskiego do Urzędu wojewódzkiego krakowskiego dnia 24.XI 1931 r.

naczelnik wydziału V st. sł. i wicewojewoda we Lwowie Drojanowski Wacław Ignacy — do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie w charakterze naczelnika wydziału V st. sł. dnia 23.XI 31 r.

naczelnik wydziału V st. sł. Bielecki Eugenjusz—z Urzędu wojewódzkiego w Poznaniu do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dnia 24.XI 31 r.

praktykant administracyjny I kategorji Kaczmarczyk Stanisław — z Urzędu wojewódzkiego w Warszawie do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dnia 26.XI.31 r.

Zwolniony ze służby:

prow. naczelnik rachuby VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim białostockim Chrzanowski Wacław—na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej dnia 26.XI.31 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim wołyńskim Stalony Dobrzański Wiesław — uchwałą Rady Ministrów z dnia 23.XI.31 r.

Przeniesiony w stan spoczynku:

pozostający w stanie nieczynnym naczelnik rachuby VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim białostockim Sowa Alojzy z dniem 8.XI.31 r.

D) We władzach powiatowych:

Mianowani:

prow. starosta powiatowy VI st. sł. w Łunińcu Czachowski Konstanty Witold — starostą powiatowym łuninieckim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 3.XI.31 r.

prow. starosta powiatowy VI st. sł. w Rybniku Wyglenda Jan — starostą powiatowym rybnickim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 28.XI.31 r.

prow. starosta grodzki VII st. sł. w Białymstoku Mieszkowski Jan — starostą grodzkim białostockim w dotychczasowym VII st. sł. dnia 28.XI.31 r.

Przeniesieni:

referendarz VIII st. sł. Marusieński Roman— ze Starostwa powiatowego w Makowie Podhalańskim do Starostwa powiatowego olkuskiego dnia 12.XI.31 r.

prow. referendarz VIII st. sł. Dutlinger Jerzy — z Urzędu wojewódzkiego białostockiego do Urzędu wojewódzkiego kieleckiego dnia 12.XI.31 r.

prow. radca wojewódzki VI st. sł. Modliński Stefan—z Urzędu wojewódzkiego wileńskiego do Starostwa grodzkiego wileńskiego z czasowem poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 13.XI.31 r.

lekarz powiatowy VII st. sł. Dr. Zieliński Stanisław ze Starostwa powiatowego kopyczynieckiego do Starostwa powiatowego tarnopolskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym—dnia 18.XI.31 r.

lekarz powiatowy VII st. sł. Dr. Jedliński Józef ze Starostwa powiatowego wrzesińskiego do Starostwa powiatowego zawierciańskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym dnia 26.XI.31 r.

prowizoryczny lekarz powiatowy VII st. sł. Dr. Chramiec Andrzej ze Starostwa powiatowego międzychockiego do Starostwa powiatowego wrzesińskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym — dnia 25.XI.31 r.

lekarz powiatowy VII st. sł. Dr. Polański Jan ze Starostwa powiatowego trembowelskiego do Starostwa powiatowego brzeżańskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym — dnia 26.XI.31 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

pozostający w stanie nieczynnym referendarz VII st. sł. w Starostwie powiatowem kołomyjskiem Marzec Ludwik z dniem 12.XI.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym starosta powiatowy VI st. sł. w Grybowie Dr. Dynowski Konrad z dniem 20.XI.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym starosta powiatowy VII st. sł. w Szubinie Schmidt Kamil — z dniem 22.XI.31 r.

lekarz powiatowy VII st. sł. w Starostwie powiatowem brzeżańskiem Dr. Ławrowski Włodzimierz — z dniem 30.XI.31 r.

pozostający w stanie nieczynnym lekarz powiatowy VII st. sł. w Starostwie powiatowem kołomyjskiem Dr. Czyżowski Władysław—z dniem 30.XI.31 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

referendarz VII st. sł. w Starostwie powiatowem tczewskiem Nieć Tadeusz — uchwałą Rady Ministrów z dnia 23.XI.31 r.

referendarz VII st. sł. w Starostwie powiatowem baranowickiem Zarzycki Romuald — uchwałą Rady Ministrów z dnia 23.XI.31 r.

Drukarnia Policyjna, Warszawa Długa 38.